

EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

Bruselis, 2021 m. spalio 27 d.
(OR. en)

2018/0063 A (COD)

PE-CONS 54/21

EF 209
ECOFIN 621
JAI 758
JUSTCIV 98
EJUSTICE 66
COMPET 501
EMPL 301
SOC 407
DRS 37
CODEC 937

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas: EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA dėl kredito
administratorių ir kredito pirkėjų, kuria iš dalies keičiamos direktyvos
2008/48/EB ir 2014/17/ES

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA (ES) 2021/...**

... m. ... d.

**dėl kredito administratorių ir kredito pirkėjų,
kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2014/17/ES**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 ir 114 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę¹,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

¹ OL C 444, 2018 12 10, p. 15.

² OL C 367, 2018 10 10, p. 43.

³ 2021 m. spalio 19 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir ... m. ... d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) nustatyti išsamią strategiją, skirtą neveiksnių paskolų problemai spręsti, yra Sąjungos prioritetas. Nors neveiksnių paskolų problemą pirmiausia turi spręsti kredito įstaigos ir valstybės narės, akivaizdi ir Sąjungos pareiga mažinti dabar susikaupusį neveiksnių paskolų kiekį ir užkirsti kelią per dideliame neveiksnių paskolų kaupimuosi ateityje. Dėl bankų ir finansų sistemų tarpusavio ryšių visoje Sąjungoje kredito įstaigos vykdo veiklą daugelyje jurisdikcijų ir valstybių narių, todėl šalutinio poveikio valstybėms narėms ir visai Sąjungai galimybė tiek ekonomikos augimo, tiek finansinio stabilumo požiūriais yra išties didelė;
- (2) integravus finansų sistemą padidės ekonominės ir pinigų sąjungos atsparumas nepalankiems sukrėtimams, nes pagerės sąlygos tarpvalstybiniu mastu dalytis rizika privačiajame sektoriuje ir kartu sumažės būtinybė prisiimti riziką viešajam sektoriui. Kad tie tikslai būtų pasiekti, Sąjunga turėtų užbaigti kurti bankų sąjungą ir toliau plėtoti kapitalo rinkų sąjungą. Siekiant sustiprinti bankų sąjungą, užtikrinti konkurenciją bankų sektoriuje, išsaugoti finansinį stabilumą ir skatinti skolinimą, kad būtų kuriamos darbo vietos ir užtikrintas augimas Sąjungoje, privaloma spręsti didelio susikaupusio neveiksnių pozicijų kiekio ir galimo jų kaupimosi ateityje problemą;

- (3) 2017 m. liepos 11 d. Tarybos išvadose dėl dokumento „Veiksmų planas neveiksnių paskolų problemai Europoje spręsti“ (toliau – veiksmų planas) paragino įvairias institucijas imtis tinkamų priemonių siekiant toliau spręsti didelio susikaupusio neveiksnių paskolų kiekio Sąjungoje problemą ir užkirsti kelią jų galimam kaupimuisi ateityje. Veiksmų plane pateikiamas visapusiškas požiūris, orientuotas į įvairius papildomojo pobūdžio politikos veiksmus keturiose srityse: i) bankų priežiūros ir reguliavimo, ii) restruktūrizavimo, nemokumo ir skolos išieškojimo sistemų reformos, iii) finansinių sunkumų paveikto turto antrinių rinkų plėtojimo ir iv) bankų sistemos restruktūrizavimo skatinimo. Tų sričių veiksmai turi būti vykdomi nacionaliniu lygmeniu ir, kai reikia, Sąjungos lygmeniu. 2017 m. spalio 11 d. Komisija savo komunikate dėl bankų sąjungos sukūrimo išreiškė panašų ketinimą, kuriam įvykdyti reikėjo priimti neveiksnių paskolų problemai spręsti Sąjungoje skirtų priemonių visapusišką rinkinį;
- (4) šia direktyva, kartu su kitomis Komisijos siūlomomis priemonėmis, taip pat Europos Centrinio Banko (ECB) veiksmais vykdant bankų priežiūrą pagal Bendrą priežiūros mechanizmą ir Europos priežiūros institucijos (Europos bankininkystės institucijos (EBI)), įsteigtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010¹, veiksmais, bus sudarytos tinkamos sąlygos kredito įstaigoms spręsti jų balansuose esančių neveiksnių paskolų problemą, ir bus sumažinta neveiksnių paskolų kaupimosi ateityje rizika;

¹ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

- (5) rengdama makroprudencinius metodus, kuriais siekiama užkirsti kelią su neveiksniomis paskolomis susijusios sisteminės rizikos atsiradimui, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010¹ įsteigta Europos sisteminės rizikos valdyba prirėikis privalo paskelbti makrolygio rizikos ribojimo įspėjimus ir rekomendacijas, susijusius su antrine neveiksnių paskolų rinka;
- (6) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/630² buvo nustatytos naujos taisyklės Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013³, kuriomis reikalaujama, kad kredito įstaigos atidėtų pakankamai išteklių tam atvejui, kai naujos paskolos tampa neveiksnius, ir taip turėtų būti sukurtos tinkamos paskatos anksti spręsti neveiksnių paskolų problemą ir išvengta per didelio jų susikaupimo. Kai paskolos tampa neveiksnius, veiksmingesni vykdymo užtikrinimo mechanizmai, taikomi užtikrintoms paskoloms, suteiktų galimybę kredito įstaigoms įgyvendinti holistinę strategiją siekiant užtikrinti neveiksnių paskolų susigrąžinimą, taikant griežtas ir veiksmingas skolininkų apsaugos priemones. Jei vis dėlto susikaupų pernelyg daug neveiksnių paskolų, kredito įstaigos turėtų galėti jas parduoti kitiems veiklos vykdytojams veiksmingose, konkurencingose ir skaidriose antrinėse rinkose. Kredito įstaigų kompetentingos institucijos pataria, kaip tai padaryti, remdamosi turimais su bankais susijusiais vadinamaisiais antrojo ramsčio įgaliojimais pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013. Kai neveiksnius paskolos tampa reikšminga visuotine problema, valstybės narės gali įsteigti nacionalines turto valdymo bendroves arba nustatyti kitas alternatyvias priemones pagal galiojančių valstybės pagalbos ir bankų pertvarkymo taisyklių sistemą;

¹ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, 2010 12 15, p. 1).

² 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/630, kuriuo dėl neveiksnių pozicijų nuostolių minimalaus padengimo lygio iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 (OL L 111, 2019 4 25, p. 4).

³ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

- (7) šia direktyva kredito įstaigoms turėtų būti suteikta galimybė geriau valdyti paskolas, kurios tampa neveiksnios, pagerinus sąlygas parduoti kreditą trečiosioms šalims. Be to, kai kredito įstaigos susiduria su dideliu neveiksnių paskolų susikaupimu ir neturi pakankamai darbuotojų ar patirties joms tinkamai administruoti, jos turėtų galėti pavesti tų paskolų administravimą specializuotam kredito administratoriui arba perleisti kredito sutartį kredito pirkėjui, kuris turėtų pakankamai noro priimti riziką ir kompetencijos ją valdyti;
- (8) nors viešose diskusijose paprastai naudojami terminai „paskolos“ ir „bankai“, toliau vartojami tikslesni teisiniai terminai – „kreditas“ arba „kredito sutartys“ ir „kredito įstaigos“. Be to, ši direktyva apima ir kreditoriaus teises pagal neveiksnią kredito sutartį, ir pačią neveiksnią kredito sutartį;
- (9) šia direktyva turėtų būti skatinama neveiksnių paskolų antrinių rinkų plėtra Sąjungoje panaikinant kliūtis, trukdančias kredito įstaigoms perleisti neveiksnius paskolas kredito pirkėjams, ir nustatant apsaugos priemones, kartu apsaugant skolininkų teises. Bet kuria priimta priemone turėtų būti suderinami veiklos leidimų išdavimo kredito administratoriams reikalavimai. Todėl šia direktyva turėtų būti nustatyta visos Sąjungos sistema, skirta tiek kredito įstaigų sudarytų neveiksnių kredito sutarčių pirkėjams, tiek jų administratoriams, pagal kurią kredito administratoriai turėtų gauti veiklos leidimą ir juos prižiūrėtų valstybių narių kompetentingos institucijos;

- (10) dėl kliūčių, kurios kyla dėl nacionalinių sistemų skirtumų, susidariusių nesant specialios nuoseklios reglamentavimo ir priežiūros tvarkos, šiuo metu kredito pirkėjai ir kredito administratoriai negali pasinaudoti vidaus rinkos teikiama nauda. Šiuo metu nėra bendrų kredito administratoriams taikomų Sąjungos standartų. Visų pirma nėra nustatyta bendrų skolos išieškojimo reglamentavimo standartų. Nustatydamos, kaip kredito pirkėjai gali įsigyti kredito sutartis iš kredito įstaigų, valstybės narės taiko labai skirtingas taisykles. Kai kuriose valstybėse narėse kredito pirkėjai, perkantys kredito įstaigų suteiktus kreditus, yra nereglamentuojami, o kitose – jiems taikomi įvairūs reikalavimai, kartais netgi reikalavimas gauti kredito įstaigos veiklos leidimą. Dėl tų skirtingų reglamentavimo reikalavimų Sąjungoje teisėtai pirkti kreditus kitose valstybėse narėse tapo išties sudėtinga, nes dėl to išauga reikalavimų laikymosi išlaidos, patiriamos siekiant įsigyti kredito portfelius. Dėl to kredito pirkėjai vykdo veiklą vos keliose valstybėse narėse, taigi konkurencija vidaus rinkoje yra silpna, nes suinteresuotų kredito pirkėjų skaičius tebėra mažas. Todėl neveiksnių paskolų antrinė rinka yra neveiksminga. Be to, nacionalinių neveiksnių paskolų rinkų apimtis iš esmės išlieka nedidelė;

- (11) dėl riboto kredito pirkėjų dalyvavimo paklausa yra maža, konkurencija silpna, o už kredito sutarčių portfelius antrinėje rinkoje siūlomos kainos nedidelės, – visa tai neskatina kredito įstaigų parduoti neveiksnius kredito sutartis. Todėl kredito įstaigų suteiktų ir kredito pirkėjams parduotų kreditų rinkos plėtra turi aiškų Sąjungos aspektą. Viena vertus, kredito įstaigoms turėtų būti įmanoma visoje Sąjungoje parduoti neveiksnius kredito sutartis veiksmingose, konkurencingose ir skaidriose antrinėse rinkose. Kita vertus, siekiant užbaigti kurti bankų sąjungą ir kapitalo rinkų sąjungą būtina imtis veiksmų, kad būtų išvengta neveiksnių kredito sutarčių kaupimosi kredito įstaigų balansuose, kad pastarosios galėtų toliau vykdyti savo ekonomikos finansavimo funkciją. Todėl kredito pirkėjams, vykdančioms prekybos veiklą, verslą ar profesinę veiklą, įgyjant kredito sutartį ši direktyva taikoma tik tuo atveju, jei ta kredito sutartis laikoma neveiksnia;
- (12) neveiksni paskola, kurią iš pradžių suteikė kredito įstaiga, vėliau administruojant kreditą gali tapti veiksnia. Tokiu atveju kredito administratorius, remdamasis savo kaip kredito administratoriaus įgaliojimais, turėtų galėti toliau vykdyti savo veiklą pagal šią direktyvą;

- (13) kai kuriose valstybėse narėse kredito administravimo veikla reglamentuojama, tačiau nevienodu mastu. Pirma, tą veiklą reglamentuoja tik kelios valstybės narės, o ir tos labai skirtingai ją apibrėžia. Išaugusios reglamentavimo reikalavimų laikymosi sąnaudos trukdo kurti plėtros strategijas, susijusias su antros buveinės steigimu arba paslaugų teikimu tarpvalstybiniu mastu. Antra, daugelyje valstybių narių tam tikrai veiklai, kuria užsiima tie kredito administratoriai, reikalingi veiklos leidimai. Tiems veiklos leidimams gauti taikomi įvairūs reikalavimai ir nenumatoma tarpvalstybinės plėtros galimybių. Tai vėlgi trukdo teikti paslaugas tarpvalstybiniu mastu. Galiausiai, kai kuriais atvejais įstatymai reikalauja įsteigti įmonę vietoje, o tai trukdo pasinaudoti laisve teikti paslaugas tarpvalstybiniu mastu;
- (14) nors kredito administratoriai gali teikti savo paslaugas kredito įstaigoms ir kredito pirkėjams, kurie nėra kredito įstaigos, konkurencinga ir integruota kredito administratorių rinka yra susijusi su konkurencingos ir integruotos kredito pirkėjų rinkos plėtra. Kredito pirkėjai dažnai nusprendžia patikėti kredito administravimo darbą išorės įmonėms, nes patys neturi pajėgumų administruoti kredito, todėl jie gali nenorėti jo pirkti iš kredito įstaigų, jei negali pavesti tam tikrų paslaugų išorės subjektams;

- (15) nesant konkurencinio spaudimo kredito pirkėjų ir kredito administratorių rinkose, kredito administravimo įmonės už savo paslaugas iš kredito pirkėjų ima didelius mokesčius, todėl kreditų kainos antrinėje rinkoje yra mažos. Tai mažina paskatas kredito įstaigoms išparduoti savo neveiksnius paskolas;
- (16) todėl siekiant atsižvelgti į kredito pirkėjų ir kredito administratorių padėtį neveiksnaus kredito, kurį iš pradžių suteikė kredito įstaigos, atžvilgiu, reikia imtis veiksmų Sąjungos lygmeniu. Tačiau ši direktyva nedaro poveikio Sąjungos ir nacionalinės teisės taisyklėms, kuriomis reglamentuojamas kredito išdavimas, įskaitant atvejus, kai laikoma, kad kredito administratoriai užsiima kredito tarpininkavimo veikla. Šia direktyva taip pat nedaromas poveikis nacionalinėms taisyklėms, kuriomis kredito pirkėjams arba kredito administratoriams nustatomi papildomi reikalavimai, susiję su kredito sutarties nuostatų ir sąlygų persvarstymu;
- (17) valstybės narės gali reguliuoti kredito administravimo veiklą, kuri nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, pavyzdžiui, paslaugas, kurios siūlomos ne kredito įstaigų išduodamoms kredito sutartims arba fizinių asmenų kredito administravimo veiklai, be kita ko, nustatydamos reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams. Tačiau tie subjektai ir fiziniai asmenys negalėtų naudotis galimybe gavus leidimą vienoje valstybėje narėje perkelti paslaugas į kitas valstybes nares;

- (18) ši direktyva neturėtų daryti poveikio nacionalinės teisės aktuose nustatytiems apribojimams, taikomiems, kai perleidžiamos kreditoriaus teisės pagal neveiksnią kredito sutartį arba pati neveiksni kredito sutartis, kuri nenutraukiama pagal nacionalinę civilinę teisę taip, kad visos pagal kredito sutartį mokėtinos sumos taptų mokėtinos nedelsiant, jei to reikalaujama norint perleisti sutartį bankų sistemai nepriklausančiam subjektui. Todėl bus tokių valstybių narių, kuriose, atsižvelgiant į nacionalines taisykles, neveiksnių kredito sutarčių, kurios nėra pradelstos, yra pradelstos mažiau kaip 90 dienų arba kurios nėra nutrauktos pagal nacionalinę civilinę teisę, įsigijimas nereguliuojamiems kreditoriams liks ribotas. Valstybės narės gali reguliuoti veiksnių kredito sutarčių perleidimą, be kita ko, nustatydamos reikalavimus, lygiaverčius šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams;

- (19) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis Sąjungos teisei dėl teismo bendradarbiavimo civilinėse bylose, visų pirma nuostatomis dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės ir jurisdikcijos, įskaitant tų aktų ir nuostatų taikymą atskirose bylose pagal reglamentus (EB) Nr. 593/2008¹ ir (ES) Nr. 1215/2012². Visi kreditoriai ir jiems atstovaujantys asmenys privalo laikytis Sąjungos teisės santykiuose su vartotojais ir nacionalinėmis institucijomis, kad užtikrintų vartotojų teisių apsaugą;
- (20) kredito administratoriai ir kredito pirkėjai turėtų visada veikti sąžiningai, su skolininkais elgtis teisingai ir gerbti jų privatumą. Jie neturėtų persekioti skolininkų ar teikti jiems klaidinančios informacijos. Prieš pirmą skolos išieškojimą ir kiekvieną kartą, kai to prašo skolininkai, jie turėtų pateikti informaciją skolininkams, be kita ko, apie įvykusį perleidimą, kredito pirkėjo ir kredito administratoriaus, jei jis paskirtas, tapatybę ir kontaktinius duomenis, taip pat informaciją apie skolininko mokėtinas sumas ir atitinkamą pareiškimą, kad toliau taikoma visa atitinkama Sąjungos ir nacionalinė teisė;

¹ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

² 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

- (21) be to, šia direktyva nesiaurinama Sąjungos vartotojų apsaugos taisyklių taikymo sritis ir, jei kredito pirkėjai atitinka reikalavimus, keliamus kreditoriams pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2008/48/EB¹ ir 2014/17/ES², jiems turėtų būti taikomi konkretūs įpareigojimai, nustatyti atitinkamai Direktyvos 2008/48/EB 20 straipsniu arba Direktyvos 2014/17/ES 35 straipsniu. Be to, šia direktyva nedaromas poveikis vartotojų apsaugai, užtikrinamai Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB³, pagal kurią draudžiama nesąžininga komercinė praktika, įskaitant nesąžiningą praktiką vykdant sutartį, kai vartotojas klaidinamas dėl savo teisių ar pareigų arba jis persekiojamas, patiria prievartą ar nederamą poveikį, be kita ko, atsižvelgiant į vykdymo veiksmų laiką, vietą, pobūdį ar dažnumą, kai naudojami grasinimai ar užgauli kalba arba elgesys arba grasinama, kad bus imamasi tokių veiksmų, kurių teisiškai negalima imtis;

¹ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).

² 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014 2 28, p. 34).

³ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

- (22) Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu užtikrinama teisė į teisingą ir viešą bylos nagrinėjimą nepriklausomame ir nešališkame teisme ir galimybė būti konsultuojamam, ginamam ir atstovaujamam advokato. Tai gali būti ypač svarbu siekiant visiškai ir iki galo suprasti visus nagrinėjamus klausimus ir teisinius argumentus ir užtikrinti visapusišką pasirengimą atstovauti teisme ginčijamai bylai. Pakankamų išteklių neturintys skolininkai turėtų turėti galimybę pasinaudoti teisine pagalba, kai tai būtina siekiant užtikrinti veiksmingą teisę kreiptis į teismą ir laikantis taikytinuose nacionalinės teisės aktuose nustatytų sąlygų;

(23) kredito administravimo veikla yra Sąjungos kredito įstaigų įprastos veiklos dalis. Todėl jos prisiima tokius pačius įsipareigojimus tiek dėl savo pačių sudarytų kredito sutarčių, tiek dėl tų, kurias įsigijo iš kitos kredito įstaigos. Kadangi jos jau yra reglamentuojamos ir vykdoma jų priežiūra, šios direktyvos taikymas jų kredito administravimo ar pirkimo veiklai reikštų nereikalingą veiklos leidimų išdavimo ir reikalavimų vykdymo sąnaudų dubliavimą, todėl ši veikla neįtraukta į šios direktyvos taikymo sritį. Kredito įstaigų vykdomos kredito administravimo veiklos, susijusios su veiksniomis ir neveiksniomis kredito sutartimis, perdavimas pagal rangos sutartį kredito administratoriams ir kitoms trečiosioms šalims taip pat neįeina į šios direktyvos taikymo sritį, nes kredito įstaigos jau privalo laikytis taikytinų rangos taisyklių. Be to, kreditoriams, kurie nėra kredito įstaigos, bet vis dėlto yra prižiūrimi valstybės narės kompetentingos institucijos pagal Direktyvą 2008/48/EB ar Direktyvą 2014/17/ES, ir vykdo kredito administravimo veiklą, susijusią su paskolomis, suteiktomis vartotojams, tiems kreditoriams vykdant savo įprastą veiklą ši direktyva netaikoma, kai jie toje valstybėje narėje vykdo kredito administravimo veiklą. Taip pat alternatyvaus investavimo fondo valdytojams, valdymo įmonėms ir investavimo įmonėms (jei investavimo įmonė neskiria valdymo įmonės), kurie yra gavę leidimą arba yra įregistruoti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/65/EB¹ arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/61/ES², ši direktyva taip pat neturėtų būti taikoma. Galiausiai yra tam tikrų profesijų, kuriomis verčiantis vykdoma papildoma veikla, panaši į kredito administravimo veiklą, pavyzdžiui, notariai, teisininkai ir antstoliai, kurie vykdo savo profesinę veiklą pagal nacionalinę teisę ir įgyvendina privalomų priemonių vykdymą, todėl valstybės narės turėtų galėti netaikyti tai profesinei veiklai šios direktyvos;

¹ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

² 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

- (24) kad esami kredito pirkėjai ir kredito administratoriai galėtų prisitaikyti prie nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, reikalavimų, ir visų pirma kad kredito administratoriai gautų veiklos leidimus, šia direktyva suteikiama galimybė įmonėms, šiuo metu vykdančioms kredito administravimo veiklą pagal nacionalinę teisę, ir toliau tai daryti buveinės valstybėje narėje šešis mėnesius po šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino pabaigos. Pasibaigus tam šešių mėnesių laikotarpiui rinkoje turėtų būti leidžiama veikti tik kredito administratoriams, turintiems leidimą pagal nacionalinę teisę, kuria ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę;
- (25) valstybės narės, kurios kredito administravimo veiklai jau yra nustačiusios lygiavertes arba griežtesnes taisykles nei šioje direktyvoje nustatytos, savo nacionaliniuose teisės aktuose, kuriais ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, turėtų galėti automatiškai pripažinti esamas kredito administravimo veiklą vykdančias įmones kaip leidimą turinčius kredito administratorius;
- (26) išduodant leidimą kredito administratoriui visoje Sąjungoje vykdyti kredito administravimo veiklą, turėtų būti laikomasi vienodų ir suderintų sąlygų, kurias kompetentingos institucijos turėtų taikyti proporcingai;

- (27) siekiant išvengti skolininko apsaugos sumažėjimo ir skatinti pasitikėjimą, kredito administratoriaus veiklos leidimo suteikimo ir išlaikymo sąlygomis turėtų būti užtikrinama, kad kredito administratoriai, asmenys, turintys kredito administratoriaus kvalifikuotąjį akcijų paketą, valdymo arba administravimo organo nariai neturėtų teistumo įrašų dėl atitinkamos nusikalstamos veikos, susijusios, be kita ko, su nuosavybe, finansine veikla, pinigų plovimu, sukčiavimu ar fizine neliečiamybe, ir kad jiems nebūtų taikoma nemokumo procedūra arba anksčiau nebūtų paskelbtas bankrotas, išskyrus tuos atvejus, kai jie buvo reabilituoti pagal nacionalinę teisę. Reikalavimo, kad kredito administratorių valdymo ar administravimo organo nariai būtų skaidrūs, atviri ir ankstesniuose verslo sandoriuose būtų bendradarbiavę su priežiūros ir reguliavimo institucijomis, laikymasis turėtų būti vertinamas remiantis informacija, kurią turi arba žino kompetentinga institucija išduodama veiklos leidimą. Jei tuo metu informacijos nėra arba apie ją nežinoma, arba jei nesama ankstesnių santykių su priežiūros ir reguliavimo institucijomis, laikoma, kad reikalavimas įvykdytas;

- (28) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kredito administratoriaus vadovybė apskritai turėtų pakankamai žinių ir patirties, kad galėtų kompetentingai ir atsakingai vykdyti veiklą, kuri turi būti atlikta. Kiekviena valstybė narė turi nustatyti reikalavimus dėl geros reputacijos, tinkamų žinių ir patirties, tačiau ji neturėtų kliudyti laisvam leidimą turinčių kredito administratorių, kurie vykdo veiklą Sąjungoje, judėjimui. Tuo tikslu EBI turėtų parengti gaires, kad būtų sumažinta skirtingo šių tinkamų žinių ir patirties reikalavimų aiškinimo rizika. Be to, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi skolininkų apsaugos taisyklių, taip pat asmens duomenų apsaugos taisyklių, turėtų būti nustatyta ir prižiūrima tinkama valdymo tvarka, vidaus kontrolės mechanizmai, taip pat tinkama skundų registravimo ir nagrinėjimo tvarka. Kredito administratoriai taip pat turėtų turėti veikiančias atitinkamas pinigų plovimo prevencijos ir kovos su terorizmo finansavimu procedūras, kai pagal nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849¹, kredito administratoriai laikomi įpareigotaisiais subjektais pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos ir kovos su jais tikslais. Be to, kredito administratoriai turėtų būti įpareigoti veikti sąžiningai ir deramai atsižvelgiant į skolininkų finansinę padėtį. Kai nacionaliniu lygmeniu veikia konsultacijas skolų klausimais teikiančios tarnybos, palengvinančios skolos grąžinimą, kredito administratoriai turėtų apsvarstyti galimybę paraginti skolininkus į tokias tarnybas kreiptis;

¹ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

- (29) valstybės narės savo nacionalinėje teisėje, į kurią ši direktyva perkeliama, turėtų nustatyti, ar jų teritorijoje kredito administratoriams, vykdančioms kredito administravimo veiklą, leidžiama gauti ir turėti lėšų iš skolininkų. Tais atvejais, kai valstybėje narėje leidžiama gauti ir turėti lėšų iš skolininkų, o kredito administratoriai ketina užsiimti šia veikla kaip savo verslo modelio dalimi, kredito administratoriams turėtų būti taikomi papildomi reikalavimai, kad būtų išvengta rizikos, kuri gali kilti nemokumo atvejais, t. y. atskiriant sąskaitas ir lėšas, taip pat skolininko skolų panaikinimo atvejais. Kai kredito administratoriaus buveinės valstybė narė draudžia kredito administratoriams gauti ir turėti lėšų iš skolininkų, kredito administratorius negali to daryti nei savo buveinės valstybėje narėje, nei jokioje priimančiojoje valstybėje narėje, net jei priimančioji valstybė narė leidžia gauti ir turėti lėšų, būtent dėl to, kad kredito administratorius neturi savo buveinės valstybės narės leidimo. Priešingai, kai buveinės valstybė narė leidžia kredito administratoriams gauti ir turėti lėšų iš skolininkų ir į savo nacionalinę teisę įtraukia atitinkamus reikalavimus, kredito administratorius turėtų turėti galimybę gauti ir turėti lėšas iš skolininkų savo buveinės valstybėje narėje ir bet kurioje priimančiojoje valstybėje narėje, kuri taip pat leidžia iš skolininkų gauti ir turėti lėšų;

- (30) siekiant išvengti ilgų procedūrų ir netikrumo, būtina nustatyti reikalavimus dėl informacijos, kurią turi pateikti pareiškėjai dėl kredito administratoriaus veiklos leidimo suteikimo, taip pat pagrįstus veiklos leidimo išdavimo terminus ir jo panaikinimo aplinkybes. Kai kompetentingos institucijos panaikina kredito administratoriaus, kuris teikia kredito administravimo paslaugas kitose valstybėse narėse, veiklos leidimą, apie tai būtina informuoti priimančiosios valstybės narės ir valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas ir kuri nėra priimančioji ar buveinės valstybė narė, kompetentingas institucijas. Taip pat siekiant užtikrinti skaidrumą, kiek tai susiję su veiklos leidimus turinčių kredito administratorių skaičiumi ir tapatybe, buveinės ir priimančiosiose valstybėse narėse turėtų būti sukurtas nuolat atnaujinamas viešasis registras arba sąrašas ir jis turėtų būti viešai paskelbtas kompetentingų institucijų interneto svetainėse;
- (31) kredito administratoriaus ir kredito pirkėjo sutartiniai įsipareigojimai ir kredito administratoriaus pareigos kredito pirkėjo atžvilgiu neturėtų pasikeisti perdavus kredito administravimo veiklą kredito paslaugų teikėjams pagal rangos sutartį. Kredito administratoriai turėtų atsakingai užtikrinti, kad pavedę savo veiklą vykdyti kredito paslaugų teikėjams, nesukeltų jokios nepagrįstos veiklos rizikos, o kredito paslaugų teikėjas laikytųsi visų Sąjungos ar nacionalinių teisinių reikalavimų ir nebūtų ribojamos priežiūros institucijos galimybės vykdyti savo pareigas ir apsaugoti skolininkų teises;

- (32) kai kredito pirkėjas paveda kredito sutarties valdymą ir vykdymo užtikrinimą, jis perduoda savo teises ir pareigas, o taip pat savo tiesioginį kontaktą su skolininku kredito administratoriui, tačiau pasilikdamas galutinę atsakomybę. Todėl kredito pirkėjo ir kredito administratoriaus santykiai turėtų būti aiškiai nustatyti rašytiniame kredito administravimo susitarime ir kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę patikrinti, kaip tokie santykiai yra nustatyti. Be to, kredito administratoriai turėtų veikti sąžiningai ir deramai atsižvelgiant į skolininkų finansinę padėtį. Jeigu kredito pirkėjas pats nevykdo įsigytų kredito sutarčių administravimo, valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti, kad kredito administratorius ir kredito pirkėjas kredito administravimo susitarime turi susitarti, kad prieš sudarydamas kredito administravimo veiklos rangos sutartį kredito administratorius apie tai praneštų kredito pirkėjui;
- (33) siekiant užtikrinti kredito administratoriaus teisę užsiimti tarpvalstybine veikla ir numatyti jos priežiūrą, šia direktyva nustatoma procedūra, pagal kurią veiklos leidimą turintis kredito administratorius gali pasinaudoti savo teise užsiimti tarpvalstybine veikla. Buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų bendravimas tarpusavyje ir su kredito administratoriumi turėtų vykti laikantis pagrįstų terminų. Valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, kompetentingos institucijos taip pat turėtų gauti informaciją apie tarpvalstybinę veiklą iš buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų;

- (34) kredito administratorius, vykdamasis veiklą priimančiojoje valstybėje narėje, turėtų laikytis apribojimų ir reikalavimų, nustatytų priimančiosios valstybės narės nacionalinėje teisėje pagal šią direktyvą, įskaitant, kai taikoma, draudimą gauti ir turėti lėšų iš skolininkų, kurie nėra susiję su kitais kredito administratorių leidimų suteikimo reikalavimais. Jeigu pagal priimančiosios valstybės narės nacionalines nuostatas, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, nustatomi papildomi kredito administratoriaus veiklos leidimo reikalavimai, jie neturėtų būti taikomi kredito administratoriams, vykdančiams tarpvalstybinę kredito administravimo veiklą priimančiojoje valstybėje narėje;
- (35) kad būtų galima užtikrinti veiksmingą tarpvalstybinių kredito administratorių priežiūrą, turėtų būti sukurta speciali buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingų institucijų ir atitinkamais atvejais valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, kompetentingų institucijų bendradarbiavimo sistema. Pagal tą sistemą turėtų būti leidžiama keistis informacija, kartu užtikrinant jos konfidencialumą, profesinę paslaptį, asmens ir įmonių teisių apsaugą, vykdyti patikras vietoje ir nuotoliniu būdu, teikti pagalbą, pranešti apie patikrinimų ir inspektavimo rezultatus ir priemones, kurių imtasi;

- (36) svarbi išankstinė sąlyga, kad kredito pirkėjai ir kredito administratoriai galėtų imtis savo funkcijų, turėtų būti ta, kad jie turėtų galimybę gauti visą reikalingą informaciją, o valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tai būtų įmanoma nepažeidžiant Sąjungos ir nacionalinių duomenų apsaugos taisyklių. Tokiomis aplinkybėmis labai svarbu, kad kredito įstaigos būsimiems kredito pirkėjams suteiktų išsamią informaciją, kad jie galėtų patys įvertinti kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios neveiksnius kredito sutarties vertę. Kredito įstaigos turėtų pateikti tą informaciją tik vieną kartą proceso metu, t. y. pradiniu etapu arba vėlesniais etapais, tačiau bet kuriuo atveju iki perleidimo sutarties sudarymo. Ta pareiga pateikti informaciją yra būtina ir pagrįsta, kad būsimi kredito pirkėjai prieš sudarydami sandorį galėtų priimti informacija pagrįstus sprendimus, todėl kredito įstaigos teisėtai gali dalytis skolininkų asmens duomenimis su būsimais kredito pirkėjais. Tokia informacija turėtų būti griežtai apribota ir apimti tik tai, kas būtina, kad būsimi kredito pirkėjai galėtų įvertinti kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios neveiksnius kredito sutarties vertę ir tos sutarties vertės susigrąžinimo tikimybę. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad teikiama informacija būsimiems kredito pirkėjams ir tolesnis jos naudojimas atitiktų taikomą Sąjungos duomenų apsaugos sistemą;

- (37) kai kredito įstaiga perleidžia neveiksnias kredito sutartis, turėtų būti reikalaujama, kad ji du kartus per metus informuotų savo kompetentingą instituciją ir priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas bent apie bendrą neapmokėtą perleistų kredito portfelių sumą, taip pat į juos įtrauktų kreditų skaičių ir dydį, ir nurodytų, ar į perleidimą įtraukta su vartotojais sudarytų kredito sutarčių. Kiekvienu atveju, kai kredito portfelis perleidžiamas per vieną sandorį, suteikiama informacija turėtų apimti kredito pirkėjo juridinio asmens identifikatorių (LEI) arba, kai taikoma, jo atstovo arba, jei tokių nėra, kredito pirkėjo ir, kai taikoma, jo atstovo Sąjungoje tapatybes ir adresą. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę reikalauti, kad informacija būtų teikiama kas ketvirtį, kai jos mano, kad tai būtina, be kita ko, dėl didelio sandorių skaičiaus krizės laikotarpiu. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų būti įpareigos perduoti tą informaciją institucijoms, kompetentingoms vykdyti kredito pirkėjo priežiūrą. Tokie skaidrumo reikalavimai leidžia užtikrinti suderintą ir veiksmingą kredito sutarčių perleidimo Sąjungoje stebėseną. Siekdamos laikytis proporcingumo principo, kompetentingos institucijos, kad išvengtų dubliavimosi, turėtų apdoroti kitomis priemonėmis jau prieinamą informaciją, ypač susijusią su kredito įstaigomis. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad reikalavimas pranešti kompetentingoms institucijoms apie kredito portfelį, kai toks portfelis perleidžiamas kredito pirkėjui, ir toliau būtų kredito administratoriaus atsakomybė;

- (38) veiksmų plane pripažįstama, kad kredito įstaigų duomenų infrastruktūrą sustiprės, kai bus renkami vienodi ir standartizuoti neveiksnių kredito sutarčių duomenys. EBI parengė duomenų šablonus, kuriuose pateikiama informacija apie kredito pozicijas bankinėje knygoje, taip sudarant sąlygas potencialiems pirkėjams įvertinti kredito sutarčių vertę ir atlikti išsamų patikrinimą. Viena vertus, taikant tokius duomenų šablonus kredito sutartims sumažėtų informacijos asimetrija tarp potencialių kredito sutarčių pirkėjų ir pardavėjų ir būtų paskatinta veikiančios antrinės rinkos plėtra Sąjungoje. Kita vertus, kai tokie duomenų šablonai yra pernelyg išsamūs, jie gali sudaryti pernelyg didelę naštą kredito įstaigoms, tačiau neteikti jokios apčiuopiamos naudos informacijos požiūriu. Todėl EBI turėtų atlikti duomenų šablonų peržiūrą, siekdamas tuos šablonus patobulinti taip, kad jie taptų kredito įstaigų techniniais įgyvendinimo standartais. Kredito įstaigų turėtų būti reikalaujama naudoti duomenų šablonus neveiksnių kredito sutarčių perleidimui, įskaitant perleidimą kitoms kredito įstaigoms. Tas įpareigojimas turėtų būti taikomas tik neveiksnių kredito sutarčių perleidimui ir neapimtų sudėtingų sandorių, kai neveiksnios kredito sutartys įtraukiamos į tokį sandorį, įskaitant filialų, verslo linijų arba klientų portfelių pardavimus, neapsiribojant neveiksniomis kredito sutartimis ir perleidimu, kurie yra parduodančiosios kredito įstaigos vykdomos restruktūrizavimo operacijos dalis nemokumo, pertvarkymo arba likvidavimo procedūrų metu. Siekiant laikytis proporcingumo principo, informavimo reikalavimai kredito įstaigoms turėtų būti taikomi proporcingai, atsižvelgiant į kreditų dydį ir pobūdį.

Taip pat nustatant kredito įstaigų įpareigojimo laikytis duomenų šablonų apimtį, reikėtų atsižvelgti į neveiksnių kredito sutarčių sudarymo datą. Kiti kredito sutarčių pardavėjai turėtų turėti galimybę naudotis tais standartais, kad būtų lengviau įvertinti parduodamas kredito sutartis. Be to, pakeitimo vertybiniais popieriais sandorių atveju, kai taikomi privalomi skaidrumo šablonai, turėtų būti vengiama dvigubo informacijos teikimo pagal šią direktyvą;

- (39) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti EBI parengtus techninius įgyvendinimo standartus, kad būtų nustatyti šablonai, kuriuos kredito įstaigos turi naudoti teikdamos informaciją, kurios reikalaujama pagal šią direktyvą. Komisija turėtų priimti tuos įgyvendinimo techninius standartus pasitelkdama įgyvendinimo aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 291 straipsnį ir vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu;
- (40) kadangi kredito pirkėjai neteikia naujo kredito, bet pagal šią direktyvą savo rizika perka esamas neveiksnius kredito sutartis, jie nekelia prudencinių problemų ir jų galimas poveikis sisteminei rizikai yra nereikšmingas. Todėl nėra pagrindo reikalauti, kad kredito pirkėjai prašytų veiklos leidimo, tačiau svarbu ir toliau taikyti Sąjungos ir nacionalines vartotojų apsaugos taisykles ir išsaugoti skolininkų teises, kurios buvo nustatytos pradinėje kredito sutartyje;

- (41) dėl trečiųjų valstybių kredito pirkėjų Sąjungos skolininkams galėtų būti sunkiau pasikliauti savo teisėmis pagal Sąjungos teisę, o nacionalinėms institucijoms – prižiūrėti neveiksnių kredito sutarčių vykdymo užtikrinimą. Kredito įstaigos taip pat galėtų būti atgrasomos nuo tokių neveiksnių kredito sutarčių perleidimo trečiųjų valstybių kredito pirkėjams dėl reputacijai kylančios rizikos. Jei trečiųjų valstybių kredito, suteikto fiziniams asmenims, įskaitant vartotojus ir nepriklausomus darbuotojus, arba labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI), pirkėjo atstovas nėra kredito įstaiga arba ne kredito įstaiga, kuri prižiūrima valstybės narės kompetentingos institucijos pagal Direktyvą 2008/48/EB arba Direktyvą 2014/17/ES, arba nėra Sąjungoje veiklos leidimą turintis kredito administratorius, tas atstovas turėtų paskirti tokį subjektą, kad užtikrintų, jog perleidus neveiksnią kredito sutartį, būtų išsaugoti tie patys skolininkų teisių standartai;
- (42) be to, siekiant geriau užtikrinti, kad perleidus neveiksnią kredito sutartį būtų išsaugoti tie patys vartotojų teisių standartai, taip pat turėtų būti reikalaujama, kad kredito pirkėjai, kurių buveinė yra Sąjungoje arba kurių registruotoji buveinė ar, jei pagal nacionalinę teisę jie registruotosios buveinės neturi, pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, paskirtų kredito įstaigą arba ne kredito įstaigą, kurią prižiūri valstybės narės kompetentinga institucija pagal Direktyvą 2008/48/EB arba Direktyvą 2014/17/ES, arba kredito administratorių, kurie vykdytų su vartotojais sudarytų neveiksnių kredito sutarčių kredito administravimo veiklą;

- (43) priimančiosios valstybės narės turėtų galėti išplėsti įpareigojimą paskirti kredito administratorių kitoms kredito sutartims. Tais atvejais, kai perleidžiamas kredito portfelis apima ne tik kredito sutartis su vartotojais, kitais fiziniais asmenimis arba MVĮ, kuriems reikia paskirti kredito įstaigą arba ne kredito įstaigą, prižiūrimą valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos pagal Direktyvą 2008/48/EB arba Direktyvą 2014/17/ES, arba kredito administratorių, bet apima ir kitas kredito sutartis, dėl kurių tokio paskyrimo nereikalaujama, kredito pirkėjas arba, kai taikoma, jo atstovas turėtų laikytis paskyrimo įpareigojimų dėl kredito sutarčių su vartotojais, kitais fiziniais asmenimis ar MVĮ. Kredito administratorius ir kredito pirkėjas privalo laikytis taikytinos Sąjungos ir nacionalinės teisės, o atskirų valstybių narių nacionalinėms institucijoms turėtų būti suteikti reikiami įgaliojimai veiksmingai prižiūrėti jų veiklą;
- (44) kai pagal šią direktyvą paskirtas kredito pirkėjas arba jo atstovas privalo paskirti kredito administratorių, kredito įstaigą arba ne kredito įstaigą, kurią prižiūri valstybės narės kompetentinga institucija pagal Direktyvą 2008/48/EB arba Direktyvą 2014/17/ES, bet pasirenka pats administruoti ir užtikrinti teises ir pareigas, susijusias su kreditoriaus teisėmis pagal neveiksnią kredito sutartį arba su pačia neveiksnia kredito sutartimi, kredito pirkėjas arba pagal šią direktyvą paskirtas jo atstovas laikomas kredito administratoriumi ir pagal šią direktyvą jam turėtų būti suteikti šios veiklos įgaliojimai;

- (45) kredito pirkėjai, kurie naudojami kredito administratorių, kredito įstaigų arba ne kredito įstaigų, kurias prižiūri valstybės narės kompetentinga valdžios institucija pagal Direktyvą 2008/48/EB arba Direktyvą 2014/17/ES, paslaugomis, turėtų apie tai informuoti savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, kad atitinkamos kompetentingos institucijos galėtų vykdyti savo priežiūros įgaliojimus, susijusius su kredito administratoriaus, kredito įstaigos arba ne kredito įstaigos, kurią prižiūri valstybės narės kompetentinga institucija pagal Direktyvą 2008/48/ES arba Direktyvą 2014/17/ES, elgesiu su skolininku. Kredito pirkėjai taip pat turėtų laiku informuoti už jų priežiūrą atsakingas kompetentingas institucijas, jei nusamdo kitą kredito administratorių, kredito įstaigą ar ne kredito įstaigą, prižiūrimą valstybės narės kompetentingos institucijos pagal Direktyvą 2008/48/EB arba Direktyvą 2014/17/ES;
- (46) kredito pirkėjai, kurie tiesiogiai užtikrina įsigytos kredito sutarties vykdymą, turėtų tai daryti pagal kredito sutarčiai taikomą teisę, įskaitant skolininkui taikomas vartotojų apsaugos taisykles. Nacionalinės taisyklės, visų pirma susijusios su sutarčių vykdymo užtikrinimu, vartotojų apsauga ir baudžiamąja teise, taikomos ir toliau, o kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad tie kredito pirkėjai laikytųsi tokių taisyklių valstybių narių teritorijoje;

- (47) siekiant palengvinti šioje direktyvoje nustatytų įsipareigojimų vykdymą, kai kredito pirkėjas Sąjungoje neturi buveinės arba registruotosios buveinės arba, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, pagrindinės buveinės Sąjungoje, nacionalinės teisės aktais, kuriais perkeliama ši direktyva, turėtų būti nustatyta, kad kredito sutarties perleidimo atveju trečiosios valstybės kredito pirkėjas paskiria atstovą, kurio buveinė yra Sąjungoje arba kuris turi registruotąją buveinę Sąjungoje, ar, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, kurio pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, į kurią galėtų kreiptis kompetentingos institucijos – papildomai arba vietoj kredito pirkėjo. Tas atstovas yra atsakingas už kredito pirkėjų įsipareigojimų pagal direktyvą vykdymą, nedarant poveikio kredito administratorių pareigoms. Perleisdami neveiksnias kredito sutartis kredito pirkėjai turėtų kartą per pusmetį informuoti buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją, pateikdami apibendrinto lygmens informaciją bent apie bendrą neapmokėtą perleisto kredito portfelio sumą, taip pat į ją įtrauktų kreditų skaičių ir dydį, ir nurodyti, ar į perleidimą įtrauktos su vartotojais sudarytos kredito sutartys. Kiekvienu atveju, kai portfelis perleidžiamas per vieną sandorį, suteikiama informacija turėtų apimti kredito pirkėjo juridinio asmens identifikatorių (LEI) arba, kai taikoma, jo atstovo Sąjungoje arba, jei tokių nėra, kredito pirkėjo ir, kai taikoma, jo atstovo Sąjungoje tapatybes ir adresą. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę reikalauti, kad informacija būtų teikiama kas ketvirtį, kai jos mano, kad tai būtina, be kita ko, dėl didelio sandorių skaičiaus krizės laikotarpiu;

- (48) šiuo metu valstybėse narėse išduoti veiklos leidimus kredito administratoriams ir kredito pirkėjams ir vykdyti jų priežiūrą pavesta skirtingoms institucijoms, todėl labai svarbu, kad valstybės narės patikslintų tokių institucijų funkcijas ir tinkamai paskirstytų įgaliojimus, ypač atsižvelgiant į tai, kad joms gali reikėti prižiūrėti subjektus, teikiančius paslaugas kitose valstybėse narėse. Siekiant užtikrinti veiksmingą ir proporcingą priežiūrą visoje Sąjungoje, valstybės narės turėtų kompetentingoms institucijoms suteikti reikalingus įgaliojimus, būtinus jų pareigoms pagal šią direktyvą vykdyti, įskaitant įgaliojimą gauti reikalingą informaciją, tirti galimus šios direktyvos pažeidimus, nagrinėti skolininkų skundus ir taikyti administracines nuobaudas bei taisomąsias priemones, įskaitant veiklos leidimų panaikinimą. Kai taikomos tokios administracinės nuobaudos bei taisomosios priemonės, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos jas taikytų proporcingai ir pateiktų savo sprendimų motyvus, ir kad tais atvejais, kai kompetentingos institucijos nesiima veiksmų per nustatytą laikotarpį, tiems sprendimams būtų taikoma teisminė peržiūra;

- (49) nuostatos, susijusios su šios direktyvos pažeidimais, nedaro poveikio valstybės narės teisei įsikišti tais atvejais, kai pažeidžiama nacionalinė teisė, susijusi su, pavyzdžiui, vartotojų apsauga, skolininkų teisėmis arba vykdoma nusikalstama veikla. Tokiais atvejais priimančiosios valstybės narės ir valstybės narės, kurioje buvo suteiktas kreditas, kompetentingos institucijos yra kompetentingos spręsti, ar pažeista nacionalinė teisė, vadinasi, jų įgaliojimai šia direktyva neapribojami;
- (50) kadangi kredito antrinių rinkų rezultatai iš esmės priklausys nuo geros dalyvaujančių subjektų reputacijos, kredito administratoriai turėtų nustatyti veiksmingą skolininkų skundų nagrinėjimo mechanizmą. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad institucijos, kompetentingos vykdyti kredito pirkėjų ir kredito administratorių priežiūrą, turėtų veiksmingas ir prieinamas skolininkų skundų nagrinėjimo procedūras;

- (51) asmens duomenų tvarkymui šios direktyvos tikslais taikomas tiek Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679¹, tiek Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725². Visų pirma, kai šios direktyvos tikslais tvarkomi asmens duomenys, turėtų būti nurodytas aiškus tikslas, atitinkamas teisinis pagrindas, vykdomi atitinkami Reglamentu (ES) 2016/679 nustatyti saugumo reikalavimai ir laikomasi būtinumo, proporcingumo, tikslo ribojimo bei skaidrumo ir proporcingo duomenų saugojimo laikotarpio principų. Tais tikslais pageidautina, kad būtų laikomasi viso sektoriaus lygmens elgesio kodekso pagal Reglamento (ES) 2016/679 40 straipsnį. Be to, visose įgyvendinant šią direktyvą sukurtose ir naudojamose asmens duomenų tvarkymo sistemose turėtų būti įdiegta pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga. Taip pat valstybių narių kompetentingų institucijų administracinis bendradarbiavimas ir savitarpio pagalba turėtų atitikti asmens duomenų apsaugos taisykles, nustatytas Reglamente (ES) 2016/679, ir nacionalines duomenų apsaugos taisykles, kuriomis įgyvendinami Sąjungos teisės aktai;

¹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

² 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

- (52) siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, Sąjungos ir nacionalinėje teisėje numatyta keletas teisių ir apsaugos priemonių, susijusių su vartotojui suteiktomis kredito sutartimis. Tos teisės ir apsaugos priemonės visų pirma susijusios su derybomis dėl kredito sutarties, nesąžininga įmonių komercinė praktika vartotojų atžvilgiu, kaip nustatyta Direktyvoje 2005/29/EB, ir kredito sutarties vykdymu arba įsipareigojimų pagal ją neįvykdymu. Tai visų pirma pasakytina apie ilgalaikes vartojimo kredito sutartis, kurioms taikoma Direktyva 2014/17/ES, kiek tai susiję su vartotojo teise visiškai arba iš dalies įvykdyti savo įsipareigojimus pagal kredito sutartį iki jos galiojimo pabaigos arba naudojant Europos standartinį informacijos lapą, kai taikoma, būti informuotam apie galimą kredito sutarties perleidimą kredito pirkėjui. Skolininko teisės taip pat neturėtų būti keičiamos, jeigu kredito įstaiga perleidžia kredito sutartį kredito pirkėjui sutarties novacijos būdu. Iš esmės turėtų būti užtikrinta, kad po kredito įstaigos sudarytos kredito sutarties perleidimo kredito pirkėjui skolininkai neatsidurtų blogesnėje padėtyje. Šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias valstybėms narėms taikyti griežtesnes nuostatas siekiant apsaugoti skolininkus;
- (53) nedarant poveikio kitiems įsipareigojimams pagal direktyvas 2008/48/EB ir 2014/17/ES bei siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, tos direktyvos turėtų būti iš dalies pakeistos siekiant užtikrinti, kad prieš atliekant kokius nors kredito sutarties nuostatų ir sąlygų pakeitimus vartotojui turėtų būti laiku pateiktas aiškus ir išsamus tokių pakeitimų sąrašas, jų įgyvendinimo laikotarpis ir visa reikalinga informacija, taip pat nacionalinės institucijos, kuriai vartotojas gali pateikti skundą, pavadinimas ir adresas;

- (54) informacija apie kredito sutarties nuostatų ir sąlygų pakeitimą pagal direktyvas 2008/48/EB ir 2014/17/ES, kaip nustatyta šios direktyvos pakeitimais, neturėtų daryti poveikio direktyvose 2008/48/EB ir 2014/17/ES nustatytoms vartotojų teisėms, įskaitant teises į informaciją;
- (55) Sąjungos teisės aktų leidėjo teikiama svarba vartotojų apsaugai, numatyta Tarybos direktyvoje 93/13/EEB¹ ir direktyvose 2008/48/EB bei 2014/17/ES, reiškia, kad kreditoriaus teisių pagal kredito sutartį arba pačios kredito sutarties perdavimas kredito pirkėjui neturėtų jokiais būdais paveikti Sąjungos teise numatytos vartotojų apsaugos lygio. Todėl kredito pirkėjai ir kredito administratoriai turėtų laikytis taikytinos Sąjungos ir nacionalinės teisės, galiojančios pradinei kredito sutarčiai, o skolininkai turėtų išlaikyti tą patį apsaugos lygį, kaip numatyta pagal taikytiną Sąjungos ir nacionalinę teisę arba Sąjungos ar nacionalines kolizines normas. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad skolininkas nepatirtų jokių su kredito sutarties perleidimu susijusių išlaidų, išskyrus tas, kurios jau įtrauktos į tą kredito sutartį. Dėl mokesčių vartotojams nustatymo įsipareigojimų neįvykdymo atveju turėtų būti iš dalies pakeista Direktyva 2008/48/EB, pagal kurią reikalaujama, kad valstybės narės laikytųsi tų pačių taisyklių, kurios nustatytos Direktyvoje 2014/17/ES dėl mokesčių ir sankcijų viršutinių ribų nustatymo;

¹ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993 4 21, p. 29).

- (56) vartotojų atžvilgiu direktyvos 2008/48/EB ir 2014/17/ES turėtų būti iš dalies pakeistos šia direktyva nustatant, kad valstybės narės reikalautų iš kreditorių laikytis atitinkamos tvarkos ir procedūrų, kad prireikus jie dėtų pastangas, kad prieš inicijuojant teisės naudotis turtu atėmimo procedūrą būtų užtikrintas pagrįstas restruktūrizavimas. Reikėtų atsižvelgti į 2015 m. rugpjūčio 19 d. EBI gaires dėl įsiskolinimų ir teisės naudotis turtu atėmimo ir 2018 m. spalio 31 d. EBI gaires dėl neveiksnių ir restruktūrizuotų pozicijų valdymo. Spręsdami, kokių restruktūrizavimo priemonių reikia imtis, kreditoriai turėtų atsižvelgti į asmenines vartotojo aplinkybes, vartotojo interesus ir teises ir vartotojo gebėjimą grąžinti kreditą, įskaitant visų pirma atvejus, kai kredito sutartis užtikrinta gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu, kuris yra vartotojo pagrindinė gyvenamoji vieta. Restruktūrizavimo priemonės galėtų apimti tam tikras nuolaidas vartotojui, pavyzdžiui, visišką arba dalinį kredito sutarties refinansavimą ar esamų kredito sutarties nuostatų ir sąlygų pakeitimą, įskaitant, be kita ko, hipotekos termino pratęsimą, kredito sutarties rūšies pakeitimą, visos įmokos ar jos dalies mokėjimo atidėjimą tam tikram laikotarpiui, palūkanų normos pakeitimą, įmokų mokėjimo atidėjimo pasiūlymą, dalinį grąžinimą, valiutos konvertavimą, dalinį atleidimą nuo skolos ir skolos konsolidavimą. Valstybės narės turėtų būti nustačiusios tinkamas restruktūrizavimo priemones nacionaliniu lygmeniu. Šioje direktyvoje pateiktas restruktūrizavimo priemonių sąrašas, kaip direktyvų 2008/48/EB ir 2014/17/ES pakeitimai, nėra baigtinis, todėl valstybės narės gali pačios numatyti papildomas priemones.

Be to, valstybės narės gali pasirinkti nenustatyti konkrečių priemonių, jei tai numatyta nacionaliniu lygmeniu ir jei esamų priemonių kiekio pakanka. Tais atvejais, kai po teisių naudotis turtu atėmimo procedūros lieka negrąžinta skola, valstybės narės turėtų užtikrinti minimalių gyvenimo sąlygų apsaugą ir įdiegti priemones, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos grąžinti skolą ir kartu išvengta ilgalaikio pernelyg didelio įsiskolinimo. Bent tais atvejais, kai už gyvenamosios paskirties nekilnojamąjį turtą gauta kaina turi įtakos sumai, kurią yra skolingas vartotojas, valstybės narės turėtų skatinti kreditorius imtis pagrįstų priemonių, kad už gyvenamosios paskirties nekilnojamąjį turtą, naudojimosi kuriuo teisės buvo atimtos, būtų gauta geriausia rinkos sąlygomis įmanoma kaina. Valstybės narės neturėtų kliudyti kredito sutarties šalims aiškiai susitarti, kad garantijos perdavimas kreditoriui yra pakankamas norint grąžinti skolą, visų pirma kai kreditas užtikrintas vartotojo pagrindiniu gyvenamuoju būstu;

- (57) siekiant užtikrinti, kad vartotojų apsaugos lygis nepasikeistų, kai kreditoriaus teisės pagal hipotekos kredito sutartį arba pati kredito sutartis yra perleidžiamos trečiajai šaliai, reikėtų iš dalies pakeisti Direktyvą 2014/17/ES siekiant nustatyti, kad toje direktyvoje numatytais kredito perleidimo atvejais vartotojas turi teisę pasinaudoti prieš kredito pirkėją bet kokia gynybos priemone, kuria vartotojas galėjo naudotis prieš pirminį kreditorių, ir būti informuotas apie perleidimą;

- (58) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju Sąjungos teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (59) vadovaujantis Reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsnio 1 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę 2019 m. sausio 24 d.;
- (60) Komisija turėtų peržiūrėti, ar ši direktyva veiksmingai įgyvendinama, nes toliau kuriama antrinė neveiksnių kredito sutarčių, kurioms taikomas aukštas vartotojų apsaugos lygis, vidaus rinka. Komisija yra tinkamai pasirengusi nagrinėti konkrečius tarpvalstybinius klausimus, kurių negali nustatyti ar tinkamai išspręsti pavienės valstybės narės, pavyzdžiui, pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika, kuri gali kilti dėl kredito administravimo ir kredito pirkėjų veiklos ir skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimo. Todėl būtų tikslinga, kad Komisija, atlikdama šios direktyvos peržiūrą, taip pat pateiktų išsamų pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, susijusios su kredito administratorių ir kredito pirkėjų veikla ir kompetentingų institucijų administraciniu bendradarbiavimu, vertinimą;

¹ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- (61) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. stiprinti neveiksnių paskolų antrinių rinkų plėtrą Sąjungoje, kartu užtikrinant dar didesnę skolininkų, visų pirma vartotojų, apsaugą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jų masto arba poveikio tų tikslų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I antraštinė dalis

Dalykas, taikymo sritis ir terminų apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatoma bendra sistema ir reikalavimai, susiję su:

- a) kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios Sąjungoje įsisteigusios kredito įstaigos sudarytos neveiksnius kredito sutarties administratoriais, veikiančiais kredito pirkėjo vardu;
- b) kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios Sąjungoje įsisteigusios kredito įstaigos sudarytos neveiksnius kredito sutarties pirkėjais.

2 straipsnis
Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma:
 - a) kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios neveiksnius kredito sutarties, kurią sudarė Sąjungoje įsteigta kredito įstaiga, kredito administratoriams, veikiantiems kredito pirkėjo vardu pagal taikytiną Sąjungos ir nacionalinę teisę;
 - b) kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios neveiksnius kredito sutarties, kurią sudarė Sąjungoje įsteigta kredito įstaiga, kredito pirkėjams pagal taikytiną Sąjungos ir nacionalinę teisę.
2. Kiek tai susiję su kredito sutartimis, kurioms taikoma ši direktyva, ši direktyva nedaro poveikio nei sutarčių teisės principams, nei civilinės teisės principams pagal nacionalinę teisę kreditoriaus teisių pagal kredito sutartį arba pačios kredito sutarties perleidimo atveju, nei vartotojų arba skolininkų apsaugai, suteikiamai visų pirma pagal reglamentus (EB) Nr. 593/2008 ir (ES) Nr. 1215/2012 bei direktyvas 93/13/EEB, 2008/48/EB ir 2014/17/ES bei nacionalines nuostatas, kuriomis jos perkeliamos į nacionalinę teisę, nei kitoms atitinkamoms Sąjungos ar nacionalinės teisės nuostatoms, susijusioms su vartotojų apsauga ir skolininko teisėmis.

3. Ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių nacionalinės teisės aktuose nustatytiems apribojimams, taikomiems, kai perleidžiamos kreditoriaus teisės pagal neveiksnią kredito sutartį arba pati neveiksni kredito sutartis, kuri nėra pradelsta arba yra pradelsta mažiau kaip 90 dienų arba nėra nutraukta pagal nacionalinę civilinę teisę.
4. Ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių nacionalinės teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, susijusiems su kreditoriaus teisių pagal kredito sutartį arba pačios kredito sutarties administravimu, kai kredito pirkėjas yra specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/2402¹ 2 straipsnio 2 punkte tol, kol nacionaliniais teisės aktais:
 - a) nedaromas poveikis vartotojų apsaugos lygiui, numatytam šia direktyva;
 - b) užtikrinama, kad kompetentingos institucijos iš kredito administratorių gautų visą reikiamą informaciją.
5. Ši direktyva netaikoma:
 - a) kreditoriaus teisių pagal kredito sutartį arba pačios kredito sutarties administravimui, kurį vykdo:
 - i) Sąjungoje įsteigta kredito įstaiga;

¹ 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2402, kuriuo nustatoma bendroji pakeitimo vertybiniais popieriais sistema ir sukuriamą specialioji paprasto, skaidraus ir standartizuoto pakeitimo vertybiniais popieriais sistema, ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB, 2009/138/EB ir 2011/61/ES bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 347, 2017 12 28, p. 35).

- ii) alternatyvaus investavimo fondo valdytojas (AIFV), gavęs leidimą arba įregistruotas pagal Direktyvą 2011/61/ES, arba valdymo įmonė ar investavimo įmonė, gavusi leidimą pagal Direktyvą 2009/65/EB (jei investavimo įmonė neskiria valdymo įmonės pagal tą direktyvą), fondo, kurį valdo, vardu;
 - iii) ne kredito įstaiga, kurios priežiūrą vykdo valstybės narės nacionalinė kompetentinga institucija pagal Direktyvos 2008/48/EB 20 straipsnį arba Direktyvos 2014/17/ES 35 straipsnį, kai ji vykdo veiklą toje valstybėje narėje;
- b) kreditoriaus teisių pagal kredito sutartį arba pačios kredito sutarties, kuri nėra sudaryta Sąjungoje įsteigtos kredito įstaigos, administravimui, išskyrus atvejus, kai kreditoriaus teisės pagal kredito sutartį arba pati kredito sutartis yra pakeičiama kredito sutartimi, kurią sudarė tokia įstaiga;
 - c) kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios Sąjungoje įsisteigusios kredito įstaigos sudarytos neveiksnios kredito sutarties pirkimui;
 - d) kreditoriaus teisės pagal kredito sutartį arba pačios kredito sutarties, perleistų iki datos, nurodytos 32 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje, perleidimui.

6. Valstybės narės gali netaikyti šios direktyvos kreditoriaus teisių pagal kredito sutartį arba pačios kredito sutarties administravimui, kurių vykdo notariai ir antstoliai, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje, arba teisininkai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/5/EB¹ 1 straipsnio 2 dalies a punkte, kai jie vykdo kredito administravimo veiklą kaip savo profesines pareigas.

3 straipsnis
Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
- 2) kreditorius – kredito įstaiga, kuri suteikė kreditą, arba kredito pirkėjas;
- 3) skolininkas – juridinis ar fizinis asmuo, kuris su kredito įstaiga, įskaitant jos teisių perėmėją, sudarė kredito sutartį;
- 4) kredito sutartis – originaliai sudaryta, iš dalies arba visiškai pakeista sutartis, pagal kurią kredito įstaiga suteikia kreditą atidėtojo mokėjimo, paskolos ar kito panašaus finansinio susitarimo forma;

¹ 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/5/EB, skirta padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija (OL L 77, 1998 3 14, p. 36).

- 5) kredito administravimo susitarimas – rašytinė kredito pirkėjo ir kredito administratoriaus sutartis dėl paslaugų, kurias kredito administratorius teiks kredito pirkėjo vardu;
- 6) kredito pirkėjas – fizinis arba juridinis asmuo, išskyrus kredito įstaigą, kuris vykdydamas prekybos, komercinę arba profesinę veiklą perka kreditoriaus teises pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačią neveiksnią kredito sutartį, laikydamasis galiojančios Sąjungos ir nacionalinės teisės;
- 7) kredito paslaugų teikėjas – trečioji šalis, kurios paslaugomis naudojasi kredito administratorius bet kuriai kredito administravimo veiklai atlikti;
- 8) kredito administratorius – juridinis asmuo, kuris, vykdydamas savo veiklą, administruoja ir užtikrina su kreditoriaus teisėmis pagal neveiksnią kredito sutartį arba su pačia neveiksnia kredito sutartimi susijusias teises ir pareigas kredito pirkėjo vardu, ir vykdo bent vienos ar daugiau kredito administravimo veiklos rūšių;
- 9) kredito administravimo veikla – viena ar daugiau iš šių veiklos rūšių:
 - a) visų su kreditoriaus teisėmis pagal kredito sutartį ar su pačia kredito sutartimi susijusių mokėtinų mokėjimų rinkimas arba susigrąžinimas iš skolininkų pagal nacionalinę teisę;

- b) laikantis nacionalinės teisės ir vadovaujantis kredito pirkėjo nurodymais derėjimasis iš naujo su skolininkais dėl visų nuostatų ir sąlygų, susijusių su kreditoriaus teisėmis pagal kredito sutartį arba pačia kredito sutartimi, jei kredito administratorius nėra kredito tarpininkas, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/48/EB 3 straipsnio f punkte arba Direktyvos 2014/17/ES 4 straipsnio 5 punkte;
 - c) su kreditoriaus teisėmis pagal kredito sutartį arba su pačia kredito sutartimi susijusių skundų administravimas;
 - d) skolininko informavimas apie bet kokią su kreditoriaus teisėmis pagal kredito sutartį ar su pačia kredito sutartimi susijusių mokėtinų palūkanų normų, mokesčių ar mokėjimų pasikeitimą;
- 10) buveinės valstybė narė – valstybė narė, kurioje, kredito administratoriaus atveju, yra jo registruotoji buveinė arba, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė, arba, kredito pirkėjo atveju, valstybė narė, kurioje kredito pirkėjas ar jo atstovas turi buveinę arba kurioje yra jo registruotoji buveinė ar, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;
- 11) priimančioji valstybė narė – valstybė narė, išskyrus buveinės valstybę narę, kurioje kredito administratorius yra įsteigęs filialą arba kurioje jis vykdo kredito administravimo veiklą, ir, bet kuriuo atveju, kurioje skolininkas turi buveinę arba kurioje yra jo registruotoji buveinė ar, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;

- 12) vartotojas – fizinis asmuo, kuris kredito sutartyse, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo užsiėmimu, verslu ar profesija;
- 13) neveiksni kredito sutartis – kredito sutartis, priskiriama prie neveiksnių pozicijų pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 47a straipsnį.

II antraštinė dalis

Kredito administratoriai

I skyrius

Veiklos leidimų suteikimas kredito administratoriams

4 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad prieš pradėdamas savo veiklą jų teritorijoje kredito administratorius buveinės valstybėje narėje gautų veiklos leidimą pagal nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, nustatytus reikalavimus.
2. Valstybės narės kompetentingoms institucijoms, paskirtoms pagal 21 straipsnio 3 dalį, suteikia įgaliojimus išduoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklos leidimą.

5 straipsnis

Veiklos leidimo suteikimo reikalavimai

1. Nedarydamos poveikio 6 straipsniui, 4 straipsnio 1 dalyje nurodytam veiklos leidimui suteikti valstybės narės nustato šiuos reikalavimus:
 - a) pareiškėjas yra juridinis asmuo, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 54 straipsnyje, ir jo registruotoji buveinė arba, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, jo pagrindinė buveinė yra valstybėje narėje, kurioje pareiškėjas prašo leidimo;
 - b) pareiškėjo valdymo arba administravimo organo nariai yra pakankamai geros reputacijos ir gali įrodyti, kad:
 - i) jie neturi teistumo arba kito teistumui pagal nacionalinius įstatymus prilyginamo įrašo dėl atitinkamos nusikalstamos veikos, visų pirma susijusios su nuosavybe, finansinėmis paslaugomis ir veikla, pinigų plovimu, lupikavimu, sukčiavimu, mokestiniais nusikaltimais, profesinės paslapties ar fizinės neliečiamybės pažeidimu, taip pat su kitomis nusikalstamomis veikomis pagal teisės aktus, susijusius su įmonėmis, bankrotu, nemokumu ar vartotojų apsauga;
 - ii) bendras mažesnio masto incidentų poveikis nedaro neigiamos įtakos pareiškėjo reputacijai;
 - iii) jie visada, palaikydami ryšius su priežiūros ir reguliavimo institucijomis, veikė skaidriai, atvirai ir bendradarbiavo;

- iv) jiems šiuo metu nėra taikoma jokia nemokumo procedūra arba anksčiau nebuvo paskelbtas bankrotas, išskyrus tuos atvejus, kai jie buvo reabilituoti pagal nacionalinę teisę;
- c) pareiškėjo valdymo ar administravimo organas kaip visuma turi reikiamų žinių ir patirties, kad galėtų kompetentingai ir atsakingai vykdyti veiklą;
- d) kvalifikuotąsias pareiškėjo akcijų paketo dalis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte, turintys asmenys yra pakankamai geros reputacijos, kurią įrodo atitiktis šios dalies b punkto i ir iv papunkčiuose nurodytiems reikalavimams;
- e) pareiškėjas taiko patikimas valdymo priemonės ir atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant rizikos valdymo ir apskaitos procedūras, kuriais užtikrinama, kad būtų laikomasi skolininko teisių ir kreditoriaus teises pagal kredito sutartį arba pačią kredito sutartį reglamentuojančių teisės aktų, taip pat Reglamento (ES) 2016/679;
- f) pareiškėjas taiko tinkamą politiką, kuria užtikrinamas apsaugą reglamentuojančių taisyklių laikymasis, teisingas ir kruopštus elgesys su skolininkais, be kita ko, atsižvelgiant į jų finansinę padėtį ir poreikį tokius skolininkus paraginti kreiptis į konsultacijas skolų klausimais teikiančias arba socialines tarnybas, jei jos yra;
- g) pareiškėjas taiko tinkamas ir specialias vidaus procedūras, kuriomis užtikrinamas skolininkų skundų registravimas ir nagrinėjimas;

- h) pareiškėjas taiko veikiančias atitinkamas pinigų plovimo prevencijos ir kovos su terorizmo finansavimu procedūras, kai nacionalinės teisės nuostatomis, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva (ES) 2015/849, kredito administratoriai laikomi įpareigotaisiais subjektais pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos ir kovos su jais tikslais;
 - i) pareiškėjui pagal taikytiną nacionalinę teisę taikomi ataskaitų ir viešo informacijos atskleidimo reikalavimai.
2. EBI, pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais ir atsižvelgdama į visus susijusius interesus, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų reikalavimų gaires.
3. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos atsisako suteikti 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklos leidimą, jei pareiškėjas neatitinka šio straipsnio 1 dalyje ir atitinkamais atvejais 6 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytų reikalavimų.

6 straipsnis

Galėjimas turėti lėšų

1. Valstybės narės nustato, ar kredito administratoriams, vykdančioms kredito administravimo veiklą savo teritorijoje, yra:
- a) arba leidžiama gauti ir turėti lėšų iš skolininkų, kad tas lėšas pervestų kredito pirkėjams, arba
 - b) draudžiama gauti ir turėti lėšų iš skolininkų.

2. Tais atvejais, kai kredito administratoriams leidžiama gauti ir turėti lėšų iš skolininkų pagal 1 dalies a punktą, valstybės narės:
- a) nustato reikalavimą, papildomai prie 5 straipsnio 1 dalyje nustatytų veiklos leidimo suteikimo reikalavimų, kad pareiškėjas kredito įstaigoje turėtų atskirą sąskaitą, į kurią visos iš skolininkų gautos lėšos būtų įskaitomos ir laikomos iki jų nukreipimo atitinkamam kredito pirkėjui pagal sąlygas, dėl kurių susitarta su kredito pirkėju;
 - b) užtikrina, kad tos lėšos pagal nacionalinę teisę būtų apsaugotos kredito pirkėjų interesais nuo kitų kredito administratorių kreditorių reikalavimų, visų pirma nemokumo atveju;
 - c) nustato, kad kai skolininkas atlieka mokėjimą kredito administratoriui, kad iš dalies arba visiškai grąžintų mokėtinas sumas, susijusias su kreditoriaus teisėmis pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačia neveiksnia kredito sutartimi, tas mokėjimas laikomas sumokėtu kredito pirkėjui;
 - d) reikalauja, kad kredito administratorius, gavęs lėšų iš skolininko, patvirtintų gautas sumas išduodamas skolininkui kvitą arba įsipareigojimų įvykdymo pažymą popieriuje ar kitoje patvarioje laikmenoje.
3. Kai kredito administratorius pagal savo verslo modelį neketina gauti ir turėti lėšų iš skolininkų, jis apie tą ketinimą praneša savo prašyme išduoti 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklos leidimą. Tokiais atvejais pagal šio straipsnio 2 dalies a punktą nustatyti reikalavimai netaikomi.

7 straipsnis

Veiklos leidimo suteikimo kredito administratoriams tvarka

1. Valstybės narės nustato veiklos leidimų suteikimo kredito administratoriams tvarką, kad pareiškėjas galėtų pateikti prašymą ir visą informaciją, būtiną, kad buveinės valstybės narės kompetentinga institucija galėtų patikrinti, ar pareiškėjas atitinka visas nacionalinėse nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama 5 straipsnio 1 dalis ir prireikus 6 straipsnio 2 dalies a punktas, nustatytas sąlygas.
2. Prie 1 dalyje nurodyto prašymo suteikti kredito administratoriaus veiklos leidimą pridedama:
 - a) pareiškėjo teisinio statuso įrodymai ir jo steigimo akto bei įmonės įstatų kopijos;
 - b) pareiškėjo pagrindinės buveinės arba registruotosios būstinės adresas;
 - c) pareiškėjo valdymo ar administravimo organo narių ir asmenų, turinčių kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte, tapatybė;
 - d) įrodymai, kad pareiškėjas atitinka 5 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nustatytas sąlygas;

- e) įrodymai, kad šie asmenys, turintys kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punktą, atitinka šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytas sąlygas;
 - f) 5 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų valdymo priemonių ir vidaus kontrolės mechanizmų įrodymai;
 - g) 5 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytos politikos įrodymai;
 - h) 5 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytų vidaus procedūrų įrodymai;
 - i) 5 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytų procedūrų įrodymai;
 - j) prireikus įrodymai, kad kredito įstaigoje yra atskira sąskaita, kaip numatyta 6 straipsnio 2 dalies a punkte;
 - k) 12 straipsnio 1 dalyje nurodyti veiklos rangos susitarimai.
3. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per 45 dienų nuo prašymo suteikti veiklos leidimą gavimo dienos įvertintų, ar tas prašymas yra išsamus.
4. Valstybės narės užtikrina, kad per 90 dienų nuo išsamaus prašymo gavimo dienos arba, jei prašymas laikomas neišsamiu, nuo reikiamos informacijos gavimo dienos buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos informuotų pareiškėją, ar veiklos leidimas suteikiamas, ar ne, ir nurodytų leidimo nesuteikimo priežastis.

5. Valstybės narės užtikrina, kad pareiškėjas turėtų teisę apskusti sprendimą teisme, kai buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nusprendžia atmesti prašymą suteikti veiklos leidimą pagal 5 straipsnio 3 dalį arba kai per šio straipsnio 4 dalyje numatytą terminą kompetentingos institucijos nepriima sprendimo dėl prašymo suteikti veiklos leidimą.

8 straipsnis

Veiklos leidimo panaikinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų reikiamus priežiūros, tyrimo ir nuobaudų skyrimo įgaliojimus pagal 22 straipsnį, kad galėtų panaikinti kredito administratoriui suteiktą veiklos leidimą bet kuriuo iš šių atvejų:
- a) jei tas kredito administratorius nepasinaudoja veiklos leidimu per 12 mėnesių nuo jo suteikimo;
 - b) jei tas kredito administratorius aiškiai atsisako veiklos leidimo;
 - c) jei tas kredito administratorius daugiau nei 12 mėnesių nevykdė kredito administratoriaus veiklos;
 - d) jei tas kredito administratorius veiklos leidimą gavo pateikęs klaidingą informaciją ar pasinaudojęs kitomis netinkamomis priemonėmis;
 - e) jei tas kredito administratorius nebeatitinka kredito administratoriaus veiklos leidimo suteikimo reikalavimų, nustatytų 5 straipsnio 1 dalyje ir atitinkamais atvejais 6 straipsnio 2 dalies a punkte;

f) jei tas kredito administratorius šiurkščiai pažeidžia taikomas taisykles, įskaitant nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, arba kitas vartotojų apsaugos taisykles, įskaitant taikomas priimančiosios valstybės narės ir valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, taisykles.

2. Kai pagal šio straipsnio 1 dalį veiklos leidimas panaikinamas, valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuotų priimančiųjų valstybių narių kompetentingas institucijas, jei kredito administratorius teikia paslaugas pagal 13 straipsnį, ir valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, kompetentingas institucijas, jei ta valstybė narė nėra priimančioji ir buveinės valstybės narės.

9 straipsnis

Veiklos leidimus turinčių kredito administratorių registras

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos sudarytų ir tvarkytų visų kredito administratorių, turinčių leidimą teikti paslaugas jų teritorijoje, įskaitant kredito administratorius, paslaugas teikiančius pagal 13 straipsnį, sąrašą arba, jei tai tikslingiau, nacionalinį registrą.

EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires, kaip sudaryti ir tvarkyti tokius sąrašus ar registrus ir nurodyti juose pateikiamos informacijos rūšis, kad kredito pirkėjams ir skolininkams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir skaidrumas visoje Sąjungoje.

2. 1 dalyje nurodytas sąrašas arba registras yra viešai prieinamas internete kompetentingų institucijų interneto svetainėse ir reguliariai atnaujinamas.
3. Jei veiklos leidimas panaikinamas pagal 8 straipsnį, kompetentingos institucijos nedelsdamos atnaujina šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sąrašą arba registrą.

10 straipsnis

*Santykiai su skolininku,
pranešimas apie perleidimą ir vėlesnė komunikacija*

1. Valstybės narės reikalauja, kad kredito pirkėjai ir kredito administratoriai, palaikydami santykius su skolininkais:
 - a) veiktų garbingai, sąžiningai ir profesionaliai;
 - b) teiktų skolininkams informaciją, kuri nebūtų klaidinanti, neaiški ar melaginga;
 - c) gerbtų ir saugotų skolininkų asmeninę informaciją ir privatumą;
 - d) bendrautų su skolininkais tokiu būdu, kuris nebūtų laikomas priekabiavimu, prievarta ar nederama įtaka.

2. Valstybės narės užtikrina, kad perleidus kreditoriaus teises pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačią neveiksnią kredito sutartį kredito pirkėjui ir visada prieš pirmą skolų išieškojimą, taip pat bet kuriuo metu skolininkui paprašius, kredito pirkėjas arba subjektas, nurodytas 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje ir paskirtas vykdyti kredito administravimo veiklą, arba kredito administratorius nusiųstų skolininkui pranešimą popieriuje arba kitoje patvarioje laikmenoje, kurioje būtų pateikiama bent ši informacija:
- a) informacija, kad įvyko perleidimas, įskaitant perleidimo datą;
 - b) kredito pirkėjo tapatybė ir kontaktiniai duomenys;
 - c) jei paskirtas kredito administratorius arba 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje nurodytas subjektas, pranešama jo tapatybė ir kontaktiniai duomenys;
 - d) jei paskirtas kredito administratorius, pateikiami pagal 7 straipsnį išduotą veiklos leidimą patvirtinantys dokumentai;
 - e) prireikus kredito paslaugų teikėjo tapatybė ir kontaktiniai duomenys;
 - f) aiškiai matomoje vietoje nurodomas kredito pirkėjo arba subjekto, nurodyto 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje, jei jis paskirtas vykdyti kredito administravimo veiklą, arba kredito administratoriaus ir, atitinkamais atvejais, kredito paslaugų teikėjo kontaktinis asmuo, iš kurio prireikus būtų galima gauti informaciją;

- g) pranešimo dieną skolininko mokėtinos sumos, nurodant, kas mokėtina kaip kapitalas, palūkanos, mokesčiai ir kitos leidžiamos rinkliavos;
- h) pareiškimas, kad toliau taikoma visa atitinkama Sąjungos ir nacionalinė teisė, visų pirma susijusi su sutarčių vykdymo užtikrinimu, vartotojų apsauga, skolininko teisėmis ir baudžiamąja teise;
- i) valstybės narės, kurioje skolininkas turi buveinę arba kurioje jis turi savo registruotąją buveinę ar, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, valstybės narės, kurioje yra jo pagrindinė buveinė, ir kurioje gali pateikti skundą, kompetentingų institucijų pavadinimas, adresas ir kontaktiniai duomenys.

Pirmoje pastraipoje numatytas pranešimas turi būti surašomas aiškia ir plačiai visuomenei suprantama kalba.

- 3. Valstybės narės užtikrina, kad visa tolesnė komunikacija su skolininku, kredito pirkėju arba subjektu, nurodytu 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje, jei jis paskirtas vykdyti kredito administravimo veiklą, arba kredito administratoriumi apimtų šio straipsnio 2 dalies f punkte nurodytą informaciją, išskyrus atvejus, kai tai yra pirmasis pranešimas po naujojo kredito administratoriaus paskyrimo, tokiu atveju taip pat įtraukiama šio straipsnio 2 dalies c ir d punktuose nurodyta informacija.
- 4. 2 ir 3 dalys nedaro poveikio papildomiems pranešimų reikalavimams, numatytiems kituose taikytinuose Sąjungos ar nacionalinės teisės aktuose.

11 straipsnis

Sutartiniai kredito administratoriaus ir kredito pirkėjo santykiai

1. Kai kredito pirkėjas pats nevykdo kredito administravimo veiklos, valstybės narės užtikrina, kad paskirtasis kredito administratorius savo paslaugas, susijusias su kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios neveiksnius kredito sutarties administravimu ir vykdymo užtikrinimu, teiktų remdamasis kredito administravimo susitarimu su kredito pirkėju.
2. 1 dalyje nurodytame kredito administravimo susitarime numatoma:
 - a) išsamus kredito administravimo veiklos, kurią turi vykdyti kredito administratorius, aprašas;
 - b) kredito administratoriaus atlygio dydis arba tai, kaip tas atlygis turi būti apskaičiuojamas;
 - c) kokių mastu kredito administratorius gali atstovauti kredito pirkėjui skolininko atžvilgiu;
 - d) šalių įsipareigojimas laikytis Sąjungos ir nacionalinės teisės, taikomos kreditoriaus teisėms pagal kredito sutartį arba pačiai kredito sutarčiai, įskaitant nuostatas dėl vartotojų ir duomenų apsaugos;
 - e) nuostata, kuria reikalaujama sąžiningai ir rūpestingai elgtis su skolininkais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytame kredito administravimo susitarime būtų nustatytas reikalavimas, pagal kurį kredito administratorius, prieš perduodamas rangai bet kurią kredito administravimo veiklą, kredito pirkėjui apie tai praneštų.
4. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratorius bent penkerius metus nuo 1 dalyje nurodytos kredito administravimo susitarimo galiojimo pabaigos datos arba buveinės valstybėje narėje nustatytą senaties laikotarpį, tačiau abiem atvejais ne ilgiau kaip 10 metų, saugotų ir tvarkytų šią informaciją:
 - a) susijusį susirašinėjimą ir su kredito pirkėju, ir su skolininku pagal taikytinoje nacionalinėje teisėje nustatytas sąlygas;
 - b) susijusius iš kredito pirkėjo gautus nurodymus dėl kreditoriaus teisių pagal kiekvieną neveiksnią kredito sutartį arba dėl pačios neveiksnios kredito sutarties, kurią jis administruoja ir kurios vykdymą užtikrina to kredito pirkėjo vardu laikydamasis taikytinoje nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų;
 - c) kredito administravimo susitarimą.
5. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratorius paprašius pateiktų 4 dalyje nurodytą informaciją kompetentingoms institucijoms.

12 straipsnis

Kredito administratoriaus veiklos ranga

1. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai kredito administratorius naudojami kredito paslaugų teikėjo paslaugomis bet kokiai kredito administravimo veiklai vykdyti, kredito administratorius liktų visiškai atsakingas už visų įpareigojimų pagal nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, laikymąsi. Tos kredito administravimo veiklos rangai taikomos šios sąlygos:
 - a) turi būti sudarytas kredito administratoriaus ir kredito paslaugų teikėjo rašytinis veiklos rangos susitarimas, pagal kurį kredito paslaugų teikėjas įsipareigoja laikytis atitinkamų teisės nuostatų, įskaitant nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, ir atitinkamų Sąjungos arba nacionalinės teisės aktų, taikomų kreditoriaus teisėms pagal kredito sutartį arba pačiai kredito sutarčiai;
 - b) draudžiama perduoti kredito paslaugų teikėjui visą kredito administravimo rangą vienu metu;
 - c) kredito administratoriaus ir kredito pirkėjo sutartiniai santykiai ir kredito administratoriaus įsipareigojimai kredito pirkėjo ar skolininkų atžvilgiu nesikeičia sudarius rangos sutartį su kredito paslaugų teikėju;

- d) dalies kredito administravimo veiklos perdavimas pagal rangos sutartį nedaro poveikio kredito administratoriaus pareigai laikytis veiklos leidimo reikalavimų, nustatytų 5 straipsnio 1 dalyje;
- e) veiklos perdavimas kredito paslaugų teikėjui neužkerta kelio kredito administratoriaus kompetentingoms institucijoms vykdyti priežiūrą pagal 14 ir 21 straipsnius;
- f) kredito administratorius turi tiesioginę prieigą prie visos svarbios informacijos, susijusios su kredito administravimo ranga, perduota kredito paslaugų teikėjui;
- g) nutraukus rangos sutartį, kredito administratorius turi kompetenciją ir išteklius, kad galėtų vykdyti kredito administravimo veiklą, kuri buvo perduota rangai.

Kredito administravimo veiklos ranga negali būti vykdoma taip, kad nukentėtų kredito administratoriaus vidaus kontrolės kokybė arba kredito administravimo veiklos patikimumas ar tęstinumas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratorius, prieš sudarydamas kredito administravimo veiklos rangos sutartį pagal 1 straipsnį informuotų buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas ir, kai taikoma, priimančiąją valstybę narę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratorius saugotų ir tvarkytų įrašus apie kredito paslaugų teikėjui duotus svarbius nurodymus pagal taikytinoje nacionalinėje teisėje nustatytas sąlygas ir saugotų 1 dalyje nurodytą rangos sutartį bent penkerius metus nuo rangos sutarties galiojimo pabaigos dienos arba buveinės valstybėje narėje nustatytą senaties laikotarpį, tačiau abiem atvejais ne ilgiau kaip 10 metų.
4. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratorius ir kredito paslaugų teikėjas paprašius pateiktų 3 dalyje nurodytą informaciją kompetentingoms institucijoms.
5. Valstybės narės užtikrina, kad kredito paslaugų teikėjams nebūtų leidžiama gauti ir turėti lėšų iš skolininkų.

II skyrius

Tarpvalstybinė kredito administravimo veikla

13 straipsnis

Laisvė vykdyti kredito administravimo veiklą priimančiojoje valstybėje narėje

1. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratorius, gavęs veiklos leidimą pagal 4 straipsnio 1 dalį buveinės valstybėje narėje, turėtų teisę Sąjungoje teikti paslaugas, kurioms taikomas tas veiklos leidimas, nedarant poveikio priimančiosios valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytiems apribojimams ir reikalavimams, kaip numatyta šioje direktyvoje, įskaitant, kai taikoma, draudimą iš skolininkų gauti ir turėti lėšų, kurios nesusijusios su kitais kredito administratorių veiklos leidimo reikalavimais arba su nustatytais persiderėjimo reikalavimais dėl nuostatų ir sąlygų, susijusių su kreditoriaus teisėmis pagal kredito sutartį arba pačia kredito sutartimi, atveju.
2. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai kredito administratorius, gavęs veiklos leidimą pagal 4 straipsnio 1 dalį buveinės valstybėje narėje, ketina teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje, buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai jis nurodytų:
 - a) priimančiąją valstybę narę, kurioje ketina teikti paslaugas, ir, jei kredito administratoriui jau žinoma, valstybę narę, kurioje kreditas buvo suteiktas, jei ta valstybė narė nėra priimančioji ar buveinės valstybė narė;

- b) kai taikoma, kredito administratoriaus filialo, įsteigto priimančiojoje valstybėje narėje, adresą;
- c) kai taikoma, kredito paslaugų teikėjo priimančiojoje valstybėje narėje tapatybę ir adresą;
- d) asmenų, atsakingų už kredito administravimo veiklos valdymą priimančiojoje valstybėje narėje, tapatybę;
- e) kai taikoma, išsamią informaciją apie kredito administratoriaus priemones, kurių imtasi vidaus procedūroms, valdymo priemonėms ir vidaus kontrolės mechanizmams pritaikyti, kad būtų užtikrinama, jog laikomasi kreditoriaus teisėms pagal kredito sutartį arba pačiai kredito sutarčiai taikomos teisės;
- f) procedūros aprašymą, kuri nustatyta siekiant laikytis kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių, pagal kurias priimančiosios valstybės narės nacionalinės teisės nuostatomis, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva (ES) 2015/849, kredito administratoriai paskiriami įpareigotaisiais subjektais pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos ir kovos su jais tikslais;
- g) kad kredito administratorius turi tinkamų priemonių bendrauti priimančiosios valstybės narės kalba arba kalba, kuria sudaryta kredito sutartis;
- h) ar kredito administratorius turi leidimą savo buveinės valstybėje narėje gauti ir turėti lėšų iš skolininkų.

3. Per 45 dienas nuo 2 dalyje nurodytos visos informacijos gavimo dienos buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos visą informaciją perduoda priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, o šios nedelsdamos patvirtina ją gavusios. Po to buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos informuoja kredito administratorių apie datą, kada informacija buvo perduota priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, ir apie datą, kurią tos kompetentingos institucijos patvirtina informacijos gavimą. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat perduoda visą 2 dalyje nurodytą informaciją valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, kompetentingoms institucijoms, jei ta valstybė narė nėra priimančioji ar buveinės valstybė narė.
4. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratorius turėtų teisę pateikti skundą teisme, jeigu buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos 2 dalyje nurodytos informacijos neperduoda.
5. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratorius priimančiojoje valstybėje narėje galėtų pradėti teikti paslaugas nuo ankstesniosios iš šių datų:
 - a) priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų pranešimo, kad jos gavo 3 dalyje nurodytą informaciją, gavimo;
 - b) jei šios dalies a punkte nurodyto pranešimo negauta, praėjus dviem mėnesiams nuo 2 dalyje nurodytos visos informacijos išsiuntimo priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms dienos.

6. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratorius informuotų buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją apie bet kokią tolesnę informaciją, kuri turi būti perduodama pagal 2 dalį, pasikeitimą. Tokiais atvejais valstybės narės užtikrina, kad būtų laikomasi 3, 4 ir 5 dalyse nustatytos tvarkos.
7. Valstybės narės užtikrina, kad priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos 9 straipsnyje nurodytame sąraše ar registre užregistruotų kredito administratorius, kuriems suteiktas leidimas vykdyti kredito administravimo veiklą jų teritorijoje, ir informaciją apie buveinės valstybę narę.

14 straipsnis

Kredito administratorių, teikiančių tarpvalstybines paslaugas, priežiūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos tikrintų ir vertintų, ar kredito administratorius, vykdamas kredito administravimo veiklą priimančiojoje valstybėje narėje, nuolat laikosi šios direktyvos reikalavimų.
2. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos kredito administratorių veiklos priimančiojoje valstybėje narėje atžvilgiu turėtų priežiūros, tyrimo ir administracinių nuobaudų ir taisomųjų priemonių, susijusių su šios direktyvos reikalavimais, taikymo jiems įgaliojimus.
3. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneštų apie priemones, kurių imtasi kredito administratoriaus atžvilgiu, ir, kai reikia, praneštų valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, kompetentingoms institucijoms, jei ta valstybė narė nėra priimančioji ar buveinės valstybė narė.

4. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai kredito administratorius kredito administravimo veiklą vykdo priimančiojoje valstybėje narėje, buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, o tam tikrais atvejais valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, kompetentingos institucijos, jei ta valstybė narė nėra priimančioji ar buveinės valstybė narė, glaudžiai bendradarbiautų vykdydamos savo funkcijas ir pareigas, visų pirma atlikdamos patikrinimus, tyrimus ir patikrinimus vietoje.
5. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vykdydamos šioje direktyvoje numatytas savo funkcijas ir pareigas, prašytų priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų pagalbos atliekant priimančiojoje valstybėje narėje įsteigto filialo arba paskirto kredito paslaugų teikėjo patikrinimą vietoje. Filialo arba kredito paslaugų teikėjo patikrinimas vietoje atliekamas laikantis valstybės narės, kurioje patikrinimas vykdomas, teisės.
6. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų teisę nuspręsti, kokių priemonių būtų tinkamiausia imtis kiekvienu atskiru atveju, kad patenkintų prašymą suteikti pagalbą buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
7. Nusprendusios atlikti patikrinimus vietoje buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų vardu, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas nedelsdamos informuoja apie jų rezultatus.

8. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos patikrinimus, inspektavimą ir tyrimus kredito administravimo veiklos, kurią jų teritorijoje vykdo kredito administratorius, veiklos leidimą gavęs buveinės valstybėje narėje, atžvilgiu gali atlikti savo iniciatyva. Tų patikrinimų, inspektavimo ir tyrimų rezultatus priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos pateikia buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
9. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi įrodymų, kad kredito administratorius, vykdamas kredito administravimo veiklą jos teritorijoje, kaip numatyta 13 straipsnyje, pažeidžia taikytinas taisykles, įskaitant įpareigojimus, nustatytus nacionalinėse nuostatose, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, tuos įrodymus jos perduotų buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir paprašytų, kad šios imtųsi tinkamų priemonių, nedarant poveikio priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų priežiūros, tyrimo ir nuobaudų skyrimo įgaliojimams kredito administratoriaus atžvilgiu pagal nacionalinę teisę, būtent tiems, kurie taikomi kreditui ar kredito sutarčiai.
10. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas ir kuri nėra priimančioji ar buveinės valstybė narė, kompetentingos institucijos turi įrodymų, kad kredito administratorius pažeidžia šioje direktyvoje arba kreditui ar kredito sutarčiai taikomose nacionalinėse taisyklėse numatytus įpareigojimus, perduotų tuos įrodymus buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir paprašytų jų imtis atitinkamų priemonių, nedarant poveikio valstybės narės, kurioje buvo suteiktas kreditas ir kuri nėra priimančioji ar buveinės valstybė narė, kompetentingoms institucijoms priežiūros, tyrimo ir nuobaudų skyrimo įgaliojimams.

11. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, pateikusioms įrodymus, ne vėliau kaip per du mėnesius nuo 9 dalyje nurodyto prašymo pateikimo pateiktų išsamią informaciją apie administracines ar kitas procedūras, pradėtas dėl priimančiosios valstybės narės pateiktų įrodymų, arba apie administracines nuobaudas ir taisomąsias priemones, kurios pritaikytos kredito administratoriui, arba motyvuotą sprendimą, kodėl nebuvo imtasi jokių priemonių. Jeigu pradedama kokia nors procedūra, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie jos eigą reguliariai informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas.
12. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai kredito administratorius ir toliau pažeidžia galiojančias taisykles, įskaitant šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, informavusios apie tai buveinės valstybę narę, turėtų teisę skirti tinkamas administracines nuobaudas ir taisomąsias priemones, kad būtų užtikrintas šios direktyvos laikymasis bet kuriuo iš šių atvejų:
- a) kredito administratorius per pagrįstą laiką nesiimama adekvačių priemonių pažeidimams ištaisyti arba
 - b) skubos atveju, kai reikia nedelsiant imtis veiksmų siekiant išvengti rimtos grėsmės skolininkų kolektyviniams interesams.

Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali skirti pirmoje pastraipoje nurodytas administracines nuobaudas ir taisomąsias priemones, tai nedaro poveikio administracinėms nuobaudoms ir taisomosioms priemonėms, kurias jau yra nustačiusios buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos.

Be to, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali uždrausti kredito administratoriui, pažeidžiančiam taikomas taisykles, įskaitant šioje direktyvoje nustatytus įpareigojimus, toliau vykdyti veiklą, kol buveinės valstybės narės kompetentinga institucija priims atitinkamą sprendimą arba kredito administratorius imsis taisomųjų priemonių pažeidimui ištaisyti.

III antraštinė dalis

Kredito pirkėjai

15 straipsnis

Teisė gauti informaciją apie kreditoriaus teises pagal neveiksnią kredito sutartį arba apie pačią neveiksnią kredito sutartį

1. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaiga būsimam kredito pirkėjui pateiktų būtiną informaciją apie kreditoriaus teises pagal neveiksnią kredito sutartį arba apie pačią neveiksnią kredito sutartį ir, jei taikoma, apie užstatą, kad būsimas kredito pirkėjas galėtų pats įvertinti kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios neveiksnios kredito sutarties vertę ir tos sutarties vertės susigrąžinimo tikimybę prieš sudarydamas sutartį dėl kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba dėl pačios neveiksnios kredito sutarties perleidimo, sykiu užtikrindamas kredito įstaigos pateiktos informacijos apsaugą ir verslo duomenų konfidencialumą.

2. Kas pusmetį valstybės narės reikalauja, kad kredito įstaigos, perleidžiančios kreditoriaus teises pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačią neveiksnią kredito sutartį kredito pirkėjui, informuotų priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas, paskirtas pagal šios direktyvos 21 straipsnio 3 dalį, ir kompetentingas institucijas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES¹ 4 straipsnio 5 dalį, bent apie:
- a) kredito pirkėjo arba, kai taikoma, jo atstovo, paskirto pagal 19 straipsnį, juridinio asmens identifikatorių (LEI) arba, jei tokio indikatoriaus nėra, pateiktų:
 - i) kredito pirkėjo arba kredito pirkėjo valdymo arba administravimo organo narių ir asmenų, turinčių kredito pirkėjo kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis, kaip tai suprantama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte, tapatybę ir
 - ii) kredito pirkėjo ar, kai taikoma, jo atstovo, paskirto pagal 19 straipsnį, adresą;
 - b) bendrą neapmokėtą perleistų to kreditoriaus teisių pagal neveiksnius kredito sutartis sumą arba bendrą neapmokėtą perleistų neveiksnių kredito sutarčių sumą;

¹ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

- c) to kreditoriaus teisių pagal neveiksnius kredito sutartis arba perleistų neveiksnių kredito sutarčių skaičių ir dydį;
 - d) tai, ar perleidimas apima to kreditoriaus teises pagal neveiksnius kredito sutartis arba pačias neveiksnius kredito sutartis, sudarytas su vartotojais, ir turto, kuriuo tos neveiksnius kredito sutartys užtikrinamos, rūšį, jei taikoma.
3. 2 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad kredito įstaigos teiktų toje dalyje nurodytą informaciją kas ketvirtį, kai jos mano, kad tai būtina, be kita ko, siekiant geriau stebėti didelį skaičių perleidimų, kurie gali būti vykdomi krizės laikotarpiu.
4. Valstybės narės užtikrina, kad priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos 2 ir 3 dalyse nurodytą informaciją ir visą kitą informaciją, kuri, jų nuomone, yra būtina jų funkcijoms ir pareigoms pagal šią direktyvą vykdyti, nedelsdamos perduotų kredito pirkėjo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
5. 1–4 dalys taikomos pagal reglamentus (ES) 2016/679 ir (ES) 2018/1725.

16 straipsnis

Duomenų šablonų techniniai įgyvendinimo standartai

1. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektą, kuriame nustato šablonus, kuriais turi naudotis kredito įstaigos 15 straipsnio 1 dalyje nurodytai informacijai teikti, kad kredito pirkėjams pateiktų išsamią informaciją apie savo kredito pozicijas bankinėje knygoje ir būtų galima atlikti kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios neveiksnius kredito sutarties analizę, išsamų finansinį patikrinimą ir įvertinimą.
2. EBI šio straipsnio 1 dalyje nurodytame techninių įgyvendinimo standartų projekte nustato duomenų laukelius, įskaitant, privalomus pildyti duomenų laukelius, ir paaiškina konfidencialios informacijos tvarkymą, kaip nustatyta 15 straipsnio 1 dalyje.
3. Techninių įgyvendinimo standartų projektas taikomas proporcingai kredito ir kredito portfelių pobūdžiui ir dydžiui.
4. Rengdama 1 dalyje nurodytą techninių įgyvendinimo standartų projektą, EBI atsižvelgia į visus toliau išvardytus elementus:
 - a) esamą rinkos praktiką, susijusią su pirkėjų ir pardavėjų keitimusi duomenimis;
 - b) iš naudotojų gautą grįžtamąją informaciją apie jų patirtį naudojant esamus EBI neveiksnių paskolų sandorių šablonus;
 - c) panašius reikalavimus, taikomus valstybių narių lygmeniu,

d) tai, kad svarbu kuo labiau sumažinti tvarkymo išlaidas, tenkančias kredito įstaigoms ir kredito pirkėjams.

5. EBI 1 dalyje nurodytą techninių įgyvendinimo standartų projektą pateikia Komisijai ne vėliau kaip ... [9 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos].
6. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 1 dalyje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.
7. Duomenų šablonai naudojami sandoriams, susijusiems su 2018 m. liepos 1 d. arba vėliau išduotais kreditais, kurie po ... [šios direktyvos įsigaliojimo diena] tapo neveiksniais. Kredito įstaigos užpildo duomenų šabloną pateikdamos joms jau turimą informaciją apie kreditus, kurie buvo suteikti laikotarpiu nuo 2018 m. liepos 1 d. iki 1 dalyje nurodytų techninių įgyvendinimo standartų įsigaliojimo dienos.
8. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos 6 dalyje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus taikytų ir kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios neveiksnios kredito sutarties perleidimui kitoms kredito įstaigoms. Kredito įstaigos naudoja duomenų šablonus informacijai tarp kredito įstaigų teikti tais atvejais, kai perleidžiamos tik kreditoriaus teisės pagal neveiksnią kredito sutartį arba perleidžiama pati neveiksni kredito sutartis.

17 straipsnis
Kredito pirkėjų įsipareigojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad:
 - a) kredito pirkėjas, kurio buveinė yra Sąjungoje arba kurio registruotoji buveinė ar, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, paskirtų 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje nurodytą subjektą arba kredito administratorių vykdyti kredito administravimo veiklą, susijusią su kreditoriaus teisėmis pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačia neveiksnia kredito sutartimi, sudaryta su vartotojais;
 - b) kai kredito pirkėjas neturi buveinės Sąjungoje arba neturi registruotosios buveinės ar, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, pagrindinės buveinės Sąjungoje, jo atstovas, paskirtas pagal 19 straipsnio 1 dalį, paskirtų 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje nurodytą subjektą arba kredito administratorių, išskyrus atvejus, kai pats atstovas yra 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje nurodytas subjektas arba kredito administratorius, vykdyti kredito administravimo veiklą, susijusią su kreditoriaus teisėmis pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačia neveiksnia kredito sutartimi, sudaryta su:
 - i) fiziniais asmenimis, įskaitant vartotojus ir savarankiškai dirbančius asmenis;

- ii) labai mažomis, mažosiomis ir vidutinėmis įmonėmis (MVI), kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB¹ priedo 2 straipsnyje.

Priimančiosios valstybės narės pirmoje pastraipoje numatytą reikalavimą gali taikyti ir kitoms kredito sutartims.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kredito pirkėjui nebūtų taikomi jokie papildomi reikalavimai dėl kreditoriaus teisių pagal neveiksnius kredito sutartis arba pačios neveiksnius kredito sutarties pirkimo, išskyrus reikalavimus, kurie numatyti nacionalinėse nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, arba taikytinose vartotojų apsaugos teisės, sutarčių teisės, civilinės ir baudžiamosios teisės nuostatose. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkami Sąjungos ir nacionalinės teisės aktai, reglamentuojantys visų pirma sutarčių vykdymo užtikrinimą, vartotojų apsaugą, skolininkų teises, kredito išdavimą, banko informacijos slaptumo taisykles, ir baudžiamoji teisė ir toliau būtų taikomi kredito pirkėjui po to, kai jam perleidžiamos kreditoriaus teisės pagal kredito sutartį arba pati kredito sutartis. Kreditoriaus teisių pagal kredito sutartį arba pačios kredito sutarties perleidimas kredito pirkėjui nedaro poveikio pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę, taip pat pagal nemokumo taisykles vartotojams ir kitiems skolininkams suteikiamos apsaugos lygiui, nedarant poveikio nacionalinėms ir tarptautinėms taisyklėms dėl paprastųjų vekselių ir įsakomųjų vekselių.

¹ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

3. Ši direktyva nedaro poveikio nacionaliniams įgaliojimams, susijusiems su kredito registrais, įskaitant įgaliojimus reikalauti informacijos iš kredito pirkėjų apie kreditoriaus teises pagal kredito sutartį arba pačią kredito sutartį ir jos vykdymą.
4. Valstybės narės gali leisti kredito pirkėjams patikėti jų įsigytų kredito sutarčių administravimą fiziniams asmenims. Tiems fiziniams asmenims taikoma nacionalinė reguliavimo ir priežiūros tvarka ir jiems neleidžiama naudotis laisve pagal šią direktyvą teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje.
5. Valstybės narės užtikrina, kad paskirtasis kredito administratorius arba 2 straipsnio 5 dalies a punkto i ar iii papunktyje nurodytas subjektas kredito pirkėjo vardu vykdytų kredito pirkėjui pagal šio straipsnio 2 dalį ir 18 bei 20 straipsnius nustatytus įsipareigojimus. Tais atvejais, kai nepaskirtas nei kredito administratorius, nei subjektas, nurodytas 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje, tie įsipareigojimai toliau taikomi kredito pirkėjui arba jo atstovui.

Valstybės narės gali reikalauti, kad paskirtasis kredito administratorius arba 2 straipsnio 5 dalies a punkto i ar iii papunktyje nurodytas subjektas kredito pirkėjo vardu vykdytų kredito pirkėjui nustatytus įsipareigojimus pagal nacionalinę teisę, be kita ko, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalį.

18 straipsnis

Kredito administratorių arba kitų subjektų naudojimas

1. Kai kredito pirkėjas arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirtas jo atstovas paskiria 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje nurodytą subjektą ar kredito administratorių vykdyti kredito administravimo veiklą, susijusią su perleistomis kreditoriaus teisėmis pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačia neveiksnia kredito sutartimi, valstybės narės reikalauja, kad kredito pirkėjas arba jo atstovas praneštų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje nurodyto subjekto ar kredito administratoriaus identifikavimo duomenis ir adresą ne vėliau kaip tą dieną, kai pradėta kredito administravimo veikla.
2. Jeigu kredito pirkėjas arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirtas jo atstovas paskiria kitą subjektą nei tas, apie kurį pranešta pagal šio straipsnio 1 dalį, jis apie tai praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms ne vėliau kaip pasikeitimo dieną ir nurodo naujo subjekto, kurį jis paskyrė kredito administravimo veiklai, susijusiai su perleistomis kreditoriaus teisėmis pagal neveiksnią kredito sutartį arba su pačia neveiksnia kredito sutartimi, vykdyti, identifikavimo duomenis ir adresą.
3. Valstybės narės reikalauja, kad kredito pirkėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos perduotų pagal 1 ir 2 dalis gautą informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, kompetentingoms institucijoms ir naujojo kredito administratoriaus buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

19 straipsnis

Trečiosios šalies kredito pirkėjo atstovas

1. Valstybės narės numato, kad, susitarus dėl kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios neveiksnios kredito sutarties perleidimo, kredito pirkėjas, kuris Sąjungoje neturi buveinės arba neturi registruotosios buveinės ar, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, pagrindinės buveinės Sąjungoje, raštu paskirtą atstovą, kurio buveinė arba kurio registruotoji buveinė ar, jei pagal nacionalinę teisę jis registruotosios buveinės neturi, kurio pagrindinė buveinė yra Sąjungoje.
2. Visais su nuolatiniu šios direktyvos laikymusi susijusiais klausimais kompetentingos institucijos, be kredito pirkėjo arba vietoje jo, kreipiasi į 1 dalyje nurodytą atstovą ir jis yra visiškai atsakingas už kredito pirkėjo įpareigojimų pagal nacionalines nuostatas, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, vykdymą.

20 straipsnis

Kreditoriaus teisių pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačios neveiksnios kredito sutarties perleidimas kredito pirkėjui ir kompetentingų institucijų informavimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad kredito pirkėjas arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirtas jo atstovas, perleidžiantis kreditoriaus teises pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačią neveiksnią kredito sutartį, kas dvejus metus informuotų savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas apie naujojo kredito pirkėjo ir, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirto jo atstovo juridinį asmens identifikatorių (LEI) arba, jei tokio identifikatoriaus nėra, informuotų apie:
 - a) naujojo kredito pirkėjo ar, kai taikytina, pagal 19 straipsnį paskirto jo atstovo, arba naujojo kredito pirkėjo ar jo atstovo valdymo arba administravimo organo narių ir asmenų, turinčių naujojo kredito pirkėjo ar jo atstovo kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punktą, tapatybę ir
 - b) skolininko ir naujojo kredito pirkėjo arba, kai taikoma, jo atstovo, paskirto pagal 19 straipsnį, tapatybę ir adresą.

Be to, kredito pirkėjas arba jo atstovas savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša bent šią informaciją:

- a) bendrą neapmokėtą perleistų to kreditoriaus teisių pagal neveiksnius kredito sutartis sumą arba bendrą neapmokėtą perleistų neveiksnių kredito sutarčių sumą;
- b) to kreditoriaus teisių pagal neveiksnius kredito sutartis arba perleistų neveiksnių kredito sutarčių skaičių ir dydį;
- c) tai, ar perleidimas apima kreditoriaus teises pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačią neveiksnią kredito sutartį, sudarytą su vartotojais, ir turto, kuriuo neveiksni kredito sutartys užtikrinama, rūšį, jei taikoma.

- 2. 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad kredito pirkėjai arba, kai taikytina, pagal 19 straipsnį paskirti jų atstovai teiktų toje dalyje nurodytą informaciją kas ketvirtį, kai tos kompetentingos institucijos mano, kad tai būtina, be kita ko, siekiant geriau stebėti didelį skaičių perleidimų, kurie gali būti vykdomi krizės laikotarpiu.
- 3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 ir 2 dalyse nurodytos kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos perduotų pagal tas dalis gautą informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir naujojo kredito pirkėjo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

IV antraštinė dalis

Priežiūra

21 straipsnis

Kompetentingų institucijų vykdoma priežiūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratoriai ir, kai taikoma, kredito paslaugų teikėjai, kuriems perduota kredito administravimo veikla pagal 12 straipsnį, nuolat laikytųsi nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, ir kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, siekdamos vertinti nuolatinį tų nuostatų laikymąsi, vykdytų tinkamą tos veiklos priežiūrą.
2. Kredito pirkėjo arba, kai taikytina, pagal 19 straipsnį paskirto jo atstovo buveinės valstybė narė užtikrina, kad 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos būtų atsakingos už 10 ir 17–20 straipsniuose nustatytų įpareigojimų kredito pirkėjui arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirtam jo atstovui vykdymo priežiūrą.
3. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, atsakingas už funkcijų ir pareigų pagal nacionalines nuostatas, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, vykdymą.
4. Jei valstybės narės pagal 3 dalį paskiria daugiau nei vieną kompetentingą instituciją, jos nustato jų atitinkamas užduotis ir paskiria vieną iš jų veikti vieno langelio principu visos būtinės korespondencijos ir bendradarbiavimo atvejais su kompetentingomis institucijomis buveinės arba priimančiojoje valstybėje narėje.

5. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos tinkamos priemonės, leidžiančios pagal šio straipsnio 3 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms iš kredito pirkėjų arba pagal 19 straipsnį paskirtų jų atstovų, kredito administratorių, kredito paslaugų teikėjų, kuriems kredito administratorius perduoda kredito administravimo veiklą pagal 12 straipsnį, skolininkų ir kitų asmenų arba viešosios institucijos gauti informaciją, būtiną šioms užduotims atlikti:
- a) įvertinti, ar nuolat laikomasi nacionalinėse nuostatose, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, nustatytų reikalavimų;
 - b) tirti galimus tų reikalavimų pažeidimus;
 - c) skirti administracines nuobaudas ir taisomąsias priemones pagal nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliamas 23 straipsnis.
6. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 3 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų kompetenciją, išteklius, veiklos pajėgumus ir įgaliojimus, būtinus šioje direktyvoje nustatytoms jų funkcijoms ir pareigoms vykdyti.

22 straipsnis

Kompetentingų institucijų priežiūros vaidmuo ir įgaliojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, paskirtoms pagal 21 straipsnio 3 dalį, būtų suteikti visi priežiūros, tyrimo ir nuobaudų skyrimo įgaliojimai, būtini šioje direktyvoje nustatytoms jų funkcijoms ir pareigoms vykdyti, įskaitant bent:
 - a) įgaliojimą suteikti arba atsisakyti suteikti veiklos leidimą pagal 5 ir 6 straipsnius;
 - b) įgaliojimą panaikinti veiklos leidimą pagal 8 straipsnį;
 - c) įgaliojimą uždrausti bet kokią kredito administravimo veiklą;
 - d) įgaliojimą vykdyti patikrinimus vietoje ir nuotoliniu būdu;
 - e) įgaliojimą skirti administracines nuobaudas ir taisomąsias priemones pagal nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliamas 23 straipsnis;
 - f) įgaliojimą tikrinti kredito administratorių ir kredito paslaugų teikėjų pagal 12 straipsnio 1 dalį sudarytus veiklos rangos susitarimus;
 - g) įgaliojimą reikalauti, kad kredito administratorius pašalintų savo valdymo ar administravimo organo narius, jei jie nesilaiko 5 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytų reikalavimų;

- h) įgaliojimą reikalauti, kad kredito administratoriai pakeistų arba atnaujintų vidaus valdymo tvarką ir vidaus kontrolės mechanizmus, kad būtų veiksmingai užtikrinama, jog paisoma skolininkų teisių, nustatytų kredito sutartį reglamentuojančiuose teisės aktuose;
 - i) įgaliojimą reikalauti, kad kredito administratoriai pakeistų arba atnaujintų savo patvirtintą tvarką, kad būtų užtikrinamas sąžiningas ir rūpestingas elgesys su skolininkais ir tinkamas jų skundų registravimas ir nagrinėjimas;
 - j) įgaliojimą reikalauti pateikti išsamesnę informaciją apie perleistą kreditoriaus teises pagal neveiksnią kredito sutartį arba pačią neveiksnią kredito sutartį.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 21 straipsnio 3 dalį paskirtoms priimančiosios valstybės narės ir valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, kompetentingoms institucijoms, jei ta valstybė narė nėra priimančioji ir buveinės valstybė narė, būtų suteikti visi įgaliojimai, būtini šioje direktyvoje nustatytoms jų funkcijoms ir pareigoms vykdyti.
3. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi rizika pagrįstu požiūriu, įvertintų, ar kredito administratorius įgyvendina 5 straipsnio 1 dalies e–h punktuose nustatytus reikalavimus.
4. Valstybės narės, atsižvelgdamos į atitinkamo kredito administratoriaus veiklos dydį, pobūdį, mastą ir sudėtingumą, nustato 3 dalyje nurodyto vertinimo mastą.

5. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos vienos iš tų kompetentingų institucijų prašymu arba tais atvejais, kai buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos mano, kad tai tikslinga, informuoja apie 3 dalyje nurodyto vertinimo rezultatus priimančiosios valstybės narės arba valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, kompetentingas institucijas, jei jos nėra priimančiosios ir buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir, kai reikia, valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas, kompetentingoms institucijoms, jei ta valstybė narė nėra priimančioji ar buveinės valstybė narė, visada perduoda išsamią informaciją apie visas skirtas administracines nuobaudas arba taisomąsias priemones.
6. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės ir priimančiosios valstybių narių, taip pat valstybės narės, kurioje kreditas buvo suteiktas ir kuri nėra priimančioji ar buveinės valstybė narė, kompetentingos institucijos, atlikdamos 3 dalyje nurodytą vertinimą, keistųsi visa būtina informacija, kad galėtų atlikti atitinkamas šioje direktyvoje nustatytas funkcijas ir pareigas.
7. Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos galėtų reikalauti kredito administratoriaus, kredito paslaugų teikėjo arba kredito pirkėjo ar pagal 19 straipsnį paskirto jo atstovo, kurie neatitinka nacionalinėse nuostatose, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, reikalavimų, ankstyvuoju etapu imtis visų būtinų veiksmų ar priemonių, kad būtų laikomasi tų nuostatų.

23 straipsnis

Administracinės nuobaudos ir taisomosios priemonės

1. Nedarant poveikio valstybių narių teisei nustatyti baudžiamąsias sankcijas valstybės narės nustato taisykles, kuriomis yra nustatomos tinkamos administracinės nuobaudos ir taisomosios priemonės, taikomos bent šiais atvejais, kai:
 - a) kredito administratorius nesilaiko reikalavimo, nustatyto nacionalinėse nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliamas 11 straipsnis, arba sudaro veiklos rangos susitarimą pažeisdamas nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliamas 12 straipsnis, arba kredito paslaugų teikėjas, kuriam perduota kredito administravimo veikla, šiurkščiai pažeidžia taikytinas teisines nuostatas, įskaitant nacionalinės teisės aktų, kuriais ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, nuostatas;
 - b) 5 straipsnio 1 dalies e punkte nustatytos kredito administratoriaus valdymo priemonės ir vidaus kontrolės mechanizmai neužtikrina skolininko teisių ir asmens duomenų apsaugos taisyklių laikymosi;
 - c) kredito administratoriaus politika yra nepakankama, kad būtų galima tinkamai elgtis su skolininkais, kaip nustatyta 5 straipsnio 1 dalies f punkte;
 - d) 5 straipsnio 1 dalies g punkte nustatytose kredito administratoriaus vidaus procedūrose nenumatyta registruoti ir nagrinėti skolininkų skundų pagal įpareigojimus, nustatytus nacionalinėse nuostatose, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę;

- e) kredito pirkėjas arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirtas jo atstovas nepateikia informacijos, numatytos nacionalinėse nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama 18 ir 20 straipsniai;
- f) kredito pirkėjas arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirtas jo atstovas nesilaiko reikalavimo, numatyto nacionalinėse nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama 17 straipsnis;
- g) kredito pirkėjas nesilaiko reikalavimo, numatyto nacionalinėse nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama 19 straipsnis;
- h) kredito įstaiga nepateikia informacijos, nurodytos nacionalinėse nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama 15 straipsnis;
- i) kredito administratorius leidžia vienam ar daugiau asmenų, neatitinkančių 5 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytų reikalavimų, tapti jo valdymo ar administravimo organo nariu arba juo likti;
- j) kredito administratorius nesilaiko reikalavimų, nustatytų nacionalinėse nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama 24 straipsnis;
- k) kredito pirkėjas arba, kai taikoma, kredito administratoriai arba bet kuris 2 straipsnio 5 dalies a punkto i arba iii papunktyje nurodytas subjektas nesilaiko nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama 10 straipsnis;

- l) kredito administratorius gauna ir turi lėšų iš skolininkų, kai tai neleidžiama valstybėje narėje pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą;
 - m) kredito administratorius nesilaiko reikalavimų, nustatytų nacionalinėse nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama 6 straipsnio 2 dalis.
2. 1 dalyje nurodytos administracinės nuobaudos ir taisomosios priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos bei atgrasomos ir apimti bent:
- a) leidimo vykdyti kredito administratoriaus veiklą panaikinimą;
 - b) nurodymą kredito administratoriui arba kredito pirkėjui arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirtam jo atstovui ištaisyti ir nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;
 - c) administracines pinigines nuobaudas.
3. Valstybės narės užtikrina, kad administracinės nuobaudos ir taisomosios priemonės būtų veiksmingai įgyvendinamos.
4. Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių nuobaudų ar taisomųjų priemonių rūšį ir administracinių piniginių nuobaudų dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į susijusias aplinkybes, įskaitant šias:
- a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;

- b) už pažeidimą atsakingo kredito administratoriaus arba kredito pirkėjo arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirto jo atstovo atsakomybės laipsnį;
- c) už pažeidimą atsakingo kredito administratoriaus arba kredito pirkėjo finansinį pajėgumą, taip pat vertinant bendrą juridinio asmens apyvartą arba fizinio asmens metines pajamas;
- d) už pažeidimą atsakingo kredito administratoriaus arba kredito pirkėjo arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirto jo atstovo padarius pažeidimą gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;
- e) trečiųjų šalių dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;
- f) už pažeidimą atsakingo kredito administratoriaus arba kredito pirkėjo bendradarbiavimo su kompetentingomis institucijomis lygį;
- g) už pažeidimą atsakingo kredito administratoriaus arba kredito pirkėjo arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirto jo atstovo ankstesnius pažeidimus;
- h) visus faktinius ar galimus sisteminius pažeidimo padarinius.

5. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos 2 dalyje nurodytas administracines nuobaudas ir taisomąsias priemones galėtų taikyti valdymo ar administravimo organo nariams ir kitiems asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už pažeidimą.
6. Valstybės narės užtikrina, kad prieš priimdamos sprendimą skirti šio straipsnio 2 dalyje nustatytas administracines nuobaudas arba taisomąsias priemones kompetentingos institucijos atitinkamam kredito administratoriui, kredito pirkėjui arba, kai taikoma, pagal 19 straipsnį paskirtam jos atstovui suteiktą galimybę būti išklausytam.
7. Valstybės narės užtikrina, kad visi sprendimai, kuriais skiriamos 2 dalyje nustatytos administracinės nuobaudos ar taisomosios priemonės, būtų tinkamai motyvuoti ir galėtų būti apskųsti.
8. Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti taisyklių dėl administracinių nuobaudų už pažeidimus, už kuriuos taikomos baudžiamosios sankcijos pagal jų nacionalinę teisę. Tokiu atveju valstybės narės praneša Komisijai apie atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas.

V antraštinė dalis

Apsaugos priemonės ir pareiga bendradarbiauti

24 straipsnis

Skundai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratoriai nustatytų ir taikytų veiksmingas ir skaidrias iš skolininkų gautų skundų nagrinėjimo procedūras.
2. Valstybės narės užtikrina, kad kredito administratoriai nemokamai tvarkytų iš skolininkų gautus skundus ir registruotų skundus bei priemones, kurių imtasi siekiant į juos reaguoti.
3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nustatytų ir paskelbtų skolininkų skundų, susijusių su kredito pirkėjais, kredito administratoriais ir kredito paslaugų teikėjais, nagrinėjimo tvarką, ir užtikrina, kad gauti skundai būtų nagrinėjami nedelsiant.

25 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

Asmens duomenų tvarkymas taikant šią direktyvą vykdomas laikantis reglamentų (ES) 2016/679 ir (ES) 2018/1725.

26 straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad 8, 13, 14, 15, 18, 20 ir 22 straipsniuose nurodytos kompetentingos institucijos vienos su kitomis bendradarbiautų, kai tik to reikia jų funkcijoms ir pareigoms pagal nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, vykdyti. Be to, kompetentingos institucijos koordinuoja veiksmus, kad išvengtų galimo dubliavimo ir sutapimo priežiūros įgaliojimus ir administracines nuobaudas ir taisomąsias priemones taikant tarpvalstybiniais atvejais.
2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, gavusios prašymą ir nepagrįstai nedelsdamos, teiktų viena kitai informaciją, reikalingą jų funkcijoms ir pareigoms vykdyti pagal nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva.
3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, kurios vykdydamos savo funkcijas ir pareigas pagal šią direktyvą gauna konfidencialią informaciją, tą informaciją naudotų tik vykdydamos savo funkcijas ir pareigas, kurios numatytos pagal nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva. Kompetentingų institucijų informacijos mainams taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES¹ 76 straipsnyje nurodyta pareiga saugoti profesinę paslaptį.

¹ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

4. Valstybės narės numato, kad visi kompetentingose valdžios institucijose dirbantys ar dirbę asmenys ir kompetentingų valdžios institucijų vardu dirbantys auditoriai ar ekspertai būtų saistomi pareigos saugoti profesinę paslaptį.
5. Valstybės narės imasi būtinų administracinių ir organizacinių priemonių, siekdamos sudaryti geresnes sąlygas šiame straipsnyje numatytam bendradarbiavimui vykdyti.
6. EBI sudaro geresnes sąlygas valstybių narių kompetentingoms institucijoms keistis informacija ir skatina jų bendradarbiavimą.

VI antraštinė dalis

Daliniai pakeitimai

27 straipsnis

Direktyvos 2008/48/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2008/48/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) įterpiamas šis straipsnis:

„Ila straipsnis

Informacija apie kredito sutarties nuostatų ir sąlygų keitimą

Nedarant poveikio kitiems įpareigojimams pagal šią direktyvą, valstybės narės užtikrina, kad prieš keisdamas kredito sutarties nuostatas ir sąlygas kreditorius vartotojui pateiktų šią informaciją:

- a) aiškų siūlomų pakeitimų aprašymą ir, kai taikoma, nurodant, kad reikia vartotojo sutikimo, arba įstatymų nustatyta tvarka padarytų pakeitimų aprašymą;
- b) a punkte nurodytų pakeitimų įgyvendinimo terminus;
- c) priemones, kuriomis vartotojas gali apskųsti a punkte nurodytus pakeitimus;

- d) laikotarpį, per kurį turi būti pateiktas toks skundas;
- e) kompetentingos institucijos, kuriai vartotojas gali pateikti tą skundą, pavadinimą ir adresą.“;

2) įterpiamas šis straipsnis:

„16a straipsnis

Įsiskolinimai ir vykdymas

1. Valstybės narės reikalauja iš kreditorių laikytis atitinkamos tvarkos ir procedūrų, kad prireikus jie dėtų pastangas, kad prieš inicijuojant priverstinio reikalavimų vykdymo užtikrinimo procedūrą būtų atliktas deramas restruktūrizavimas. Taikant tokias restruktūrizavimo priemones, be kita ko, atsižvelgiama į vartotojo aplinkybes, ir tokios priemonės, be kitų galimybių, gali apimti:
 - a) visišką ar dalinį kredito sutarties refinansavimą;
 - b) esamų kredito sutarties nuostatų ir sąlygų pakeitimą, kuris, be kita ko, galėtų apimti:
 - i) kredito sutarties galiojimo laikotarpio pratęsimą;
 - ii) kredito sutarties rūšies pakeitimą;
 - iii) visos įmokos arba jos dalies mokėjimo atidėjimą tam tikram laikotarpiui;

- iv) palūkanų normos pakeitimą;
 - v) įmokų mokėjimo atidėjimo pasiūlymą;
 - vi) dalinį grąžinimą;
 - vii) valiutos konvertavimą;
 - viii) dalinį atleidimą nuo skolos ir skolos konsolidavimą.
2. 1 dalies b punkte pateiktu galimų restruktūrizavimo priemonių sąrašu nedaromas poveikis nacionalinėje teisėje nustatytoms taisyklėms ir nereikalaujama, kad valstybės narės numatytų visas tas priemones savo nacionalinėje teisėje.
 3. Valstybės narės gali reikalauti, kad tuo atveju, kai kreditorius gali vartotojui nustatyti ir taikyti mokesčius, susijusius su įsipareigojimų neįvykdymu, tie mokesčiai būtų ne didesni, nei būtina kompensuoti kreditoriui dėl įsipareigojimų neįvykdymo jo patirtas išlaidas.
 4. Valstybės narės gali leisti kreditoriams įsipareigojimų neįvykdymo atveju nustatyti papildomus mokesčius vartotojui. Tuo atveju valstybės narės nustato tų mokesčių ribas.“;

3) 22 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kadangi šioje direktyvoje pateikiamos suderintos nuostatos, valstybės narės negali toliau taikyti arba priimti savo nacionalinės teisės aktų nuostatų, besiskiriančių nuo nustatytų šioje direktyvoje. Tačiau 16a straipsnio 3 ir 4 dalimis netrukdoma valstybėms narėms toliau palikti galioti arba priimti griežtesnes nuostatas, kad būtų apsaugoti vartotojai.“.

28 straipsnis

Direktyvos 2014/17/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2014/17/ES iš dalies keičiama taip:

1) įterpiamas šis straipsnis:

„27a straipsnis

Informacija apie kredito sutarties nuostatų ir sąlygų keitimą

Nedarant poveikio kitiems įpareigojimams pagal šią direktyvą, valstybės narės užtikrina, kad prieš keisdamos kredito sutarties nuostatas ir sąlygas kreditorius vartotojui pateiktų šią informaciją:

a) aiškų siūlomų pakeitimų aprašymą ir, kai taikoma, nurodant, kad reikia vartotojo sutikimo, arba įstatymų nustatyta tvarka padarytų pakeitimų aprašymą;

- b) a punkte nurodytų pakeitimų įgyvendinimo terminus;
- c) priemonės, kuriomis vartotojas gali apskųsti a punkte nurodytus pakeitimus;
- d) laikotarpį, per kurį turi būti pateiktas toks skundas;
- e) kompetentingos institucijos, kuriai vartotojas gali pateikti tą skundą, pavadinimą ir adresą.“;

2) 28 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės reikalauja iš kreditorių laikytis atitinkamos tvarkos ir procedūrų, kad prireikus jie dėtų pastangas, kad prieš inicijuojant priverstinio reikalavimų vykdymo užtikrinimo procedūrą būtų atliktas pagrįstas restruktūrizavimas. Tokiomis restruktūrizavimo priemonėmis, be kita ko, atsižvelgiama į vartotojo aplinkybes, ir tokios priemonės, be kitų galimybių, gali apimti:

- a) visišką ar dalinį kredito sutarties refinansavimą;
- b) esamų kredito sutarties nuostatų ir sąlygų pakeitimą, kuris, be kita ko, galėtų apimti:
 - i) kredito sutarties galiojimo laikotarpio pratęsimą;

- ii) kredito sutarties rūšies pakeitimą;
- iii) visos įmokos arba jos dalies mokėjimo atidėjimą tam tikram laikotarpiui;
- iv) palūkanų normos pakeitimą;
- v) įmokų mokėjimo atidėjimo pasiūlymą;
- vi) dalinį grąžinimą;
- vii) valiutos konvertavimą;
- viii) dalinį atleidimą nuo skolos ir skolos konsolidavimą.“;

b) įterpiama ši dalis:

„1a. 1 dalies b punkte nustatyto galimų restruktūrizavimo priemonių sąrašu nedaromas poveikis nacionalinėje teisėje nustatytoms taisyklėms ir nereikalaujama, kad valstybės narės numatytų visas tas priemones savo nacionalinėje teisėje.“;

3) įterpiamas šis straipsnis:

„28a straipsnis

Kreditoriaus teisių arba pačios kredito sutarties perleidimas

1. Jei kreditoriaus teisės pagal kredito sutartį arba pati kredito sutartis yra perleidžiamos trečiajai šaliai, vartotojas turi teisę pasinaudoti prieš teisių perėmėją bet kokia gynybos, kuria jis galėjo naudotis prieš pirminį kreditorių, priemone, taip pat ir tarpusavio reikalavimų įskaitymo teise, kai tai leidžiama atitinkamoje valstybėje narėje.
2. Vartotojas informuojamas apie 1 dalyje nurodytą perleidimą, išskyrus atvejus, kai pirminis kreditorius pagal susitarimą su teisių perėmėju vartotojo atžvilgiu ir toliau tvarko kreditą.“.

VII antraštinė dalis

Baigiamosios nuostatos

29 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011¹.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

¹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

30 straipsnis

Vertinimas

1. Ne vėliau kaip ... [penkeri metai po šios direktyvos įsigaliojimo] Komisija atlieka šios direktyvos vertinimą ir pateikia pagrindinių išvadų ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui. Vertinimą sudaro bent šie aspektai:
 - a) veiklos leidimą Sąjungoje turinčių kredito administratorių skaičius ir priimančiojoje valstybėje narėje savo paslaugas teikiančių kredito administratorių skaičius;
 - b) kreditorių teisių pagal neveiksnius kredito sutartis arba neveiksnių kredito sutarčių, kurias iš kredito įstaigų įsigijo kredito pirkėjai, kurių buveinė arba kurių registruotoji buveinė ar, jei pagal nacionalinę teisę jie registruotosios buveinės neturi, pagrindinė buveinė yra toje pačioje valstybėje narėje, kaip kredito įstaiga, arba kitoje nei kredito įstaiga valstybėje narėje arba už Sąjungos ribų, skaičius;
 - c) esamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, susijusios su kredito administratorių ir kredito pirkėjų veikla, vertinimas;
 - d) 26 straipsnyje nurodytų kompetentingų institucijų bendradarbiavimo vertinimas.

2. Jei vertinant būtų nustatyta esminių šios direktyvos veikimo problemų, Komisija ataskaitoje turėtų nurodyti, kaip ketina tas nustatytas problemas spręsti, kartu pateikdama galimos peržiūros etapus ir tvarkaraštį.

31 straipsnis

Peržiūros nuostata

Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos teisėkūros prerogatyvoms ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie:

- a) reguliavimo sistemos tinkamumą dėl galimybės nustatyti viršutines įsipareigojimų neįvykdymo mokesčių ribas, taikomų kredito sutartims, sudarytoms su:
 - i) fiziniais asmenimis, siekiant tikslų, susijusių su jų vykdoma prekyba, turimu verslu ar profesija;
 - ii) MVĮ, kaip apibrėžta Rekomendacijos 2003/361/EB priedo 2 straipsnyje;
 - iii) skolininku, jeigu kreditą garantuoja fizinis asmuo arba jis yra užtikrintas tam fiziniam asmeniui priklausančiu turtu ar nuosavybe;

- b) svarbius kredito sutarčių aspektus, įskaitant restruktūrizavimo priemones, sudarytų su:
 - i) fiziniais asmenimis, siekiant tikslų, susijusių su jų vykdoma prekyba, turimu verslu ar profesija;
 - ii) MVĮ, kaip apibrėžta Rekomendacijos 2003/361/EB priedo 2 straipsnyje;
 - iii) skolininku, jeigu kreditą garantuoja fizinis asmuo arba jis yra užtikrintas tam fiziniam asmeniui priklausančiu turtu ar nuosavybė;
- c) poreikį parengti techninius įgyvendinimo ar reguliavimo standartus ar kitas tinkamas priemones, skirtas sukurti bendrus ataskaitų rengimo formatus skolininkams informuoti pagal 10 straipsnio 2 dalį ir restruktūrizavimo priemonėms taikyti, ir jų įgyvendinamumą.

Prireikus prie pirmoje pastraipoje nurodytos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

32 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia tų priemonių tekstą Komisijai.

2. 1 dalyje nurodytas priemonės jos taiko nuo ... [24 mėnesiai ir viena diena po šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, subjektams, kurie jau nuo ... [24 mėnesiai ir viena diena po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] vykdo kredito administravimo veiklą pagal nacionalinę teisę, leidžiama toliau vykdyti kredito administravimo veiklą savo buveinės valstybėje narėje iki ... [30 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] arba iki tos dienos, kurią pagal šią direktyvą jie gauna veiklos leidimą, atsižvelgiant į tai, kuri data ankstesnė.

Valstybės narės, kurios jau taiko lygiavertę arba griežtesnę už šioje direktyvoje nustatytą kredito administravimo veiklos tvarką, gali leisti, kad subjektai, kurie jau nuo ... [24 mėnesiai ir viena diena po šios direktyvos įsigaliojimo dienos] vykdo kredito administravimo veiklą pagal tą tvarką, būtų automatiškai pripažįstami kaip leidimą turintys kredito administratoriai pagal nacionalines nuostatas, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę.

3. Valstybės narės, priimdamos 1 dalyje nurodytas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

33 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

34 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta ...

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas
